Zpravodaj
občanů Boleradic

Číslo 2
Červen 2026

Poleradán



Pálení čarodějnic







Dětský den







XXVII. Velikonoční výstava vín (foto: Sabina Pitták)





Otevření parčíku v Pastýřské





Slovo starosty

Vážení spoluobčané, milí čtenáři Polehradu,

čas léta se nám neomylně hlásí všeobecným shromážděním ctitelů a milovníků tradic u nás na plácku dne dvojek a šestek, tedy 26. 6. 2026, kdy budeme stavět máju a začnou hody. Děcka mají ten den vysvědčení, takže očekávejme, že minimálně některé si nebudou moct sednout, natožpak protáčet odměnu za vysvědčení na kolotoču. Snad jich bude co nejméně … ale i úspěšné studenty budou rozzuření rodiče určitě s brunátným výrazem hnat dál od máje, za pásku ZÁKAZ VSTUPU. Další děcka pak budou uhánět kolem plácku na kolách a koloběžkách s hodovýma mašlama namotanýma na štangli či řiditkách a ohrožovat chodce.

Jakmile pak při tradičním předhodovém zametání kolem baráku zaslechnu z rozhlasu přichraptělé juchání, i já odložím metlu, vydám se k máji a zaujmu některé ze stavěcích stanovišť. Děcka už šly dopředu, okounět kolem střelnice a atrakcí, zapatlané od cukrové vaty. Když sleduju na internetu stará videa ze stavění, je jasně patrné, že ubylo modráků a blůz, stavění máje je dnes spíš společenskou akcí a setkání mezi dávnými přáteli. I tak má ale svoji hierarchii a svůj pořádek a jedná se o akci s pořádnou porcí adrenalinu. Stejná stanoviště u lan, žebřů a stojek obvykle zaujímají osvědčení a pravidelní dobrovolníci.

Místo u paty máje, u díry, pak patří tesařům a nejstarším matadorům. Kovář pobíhá mezi dílnou a májou a s hudrováním opakovaně upravuje pásovinu potřebnou pro spojení máje. Stárky v hnízdě u špice zdobí korunu mašlama a dalšími atributy máje. Do toho všeho začne vyřvávat muzika z autodromu, a tím nám začíná celovíkendová akustická bitva mezi dechovkou a komediantama. Až se komedianty podaří ztišit, stavěče začne koordinovat Bořa. Má nejsilnější hlas a celou tuhle operaci s pomocí dalších zkušených stavěčů léta řídí. Mája se po malých kouskách trhaně posunuje nahoru, úhel mezi zemí a štíhlým bílým stromem se zvětšuje, člověka už bolí za krkem, jak pořád čučí nahoru. Jednotlivé skupinky u žebřů a stojek komunikují s řídící jednotkou – *„Morkůvská strana zaberééé!!! Na Diváky nic!!! Hééééj!!!“*. S vypitým vínem přibývá vtípků, přesto adrenalin a nervozita stoupá, jsme už jenom kousek od vrcholu. Ozve se dunění velké palice u paty máje. Ta se jako poslední přidává k nástrojům, které silné tělo máje nutí vtěsnat se do díry uprostřed placu. Nejnapínavější okamžik nastává před posledním žduchem. *„Pomalůůůů, krátké žduch!!!“*

Kratičký okamžik ticha a … ŽUCH! Všichni s napětím pozorují rozhoupaný vrchol, ze kterého odlétnou dvě tři mašle. Je tam.

Antonín Vejvančický, starosta
foto: Jaromír Šauer



Obsah

Slovo starosty 3
Zprávy z radnice 4
Stalo se
- Osvobození obce 7
- Rybářské závody 7
- Hasičské pálení čarodejnic 8
- Přednáška – Jan Bula a Václav Drbola 8
- Pátá hvězda sládků 8
- Dětský den 9
- Kurzy pro krojové nadšence, část III. 9
- Závod F3K 9
- Výšlap za humny 10
- Železná sobota 10
- Velikonoční výstava vín 11
- Létání pro děti 12

Kultura, postřehy, rozhovory
- Drobné památky Boleradic 11
- Letecký den v Boleradicích se po roce vrací! 12
- Muž mnoha tváří 13
- Kde to je? 15
- Kdo nám létá nad hlavou? 16
- Nové tituly v knihovně 17
- Pozvánka na výstavu 18
- Pi málo, pi dobré II 19
- Pozvání na Jánské hody 2026 ... 21
- Boleradický kroj 22
- Hvězdy nad Nedánovem 24
- Krmení ano, zbytky ne 25
- Roháč obecný a další hmyzí obří z Boleradic 26
- Léto před 160 lety 27
- Meče z Boleradic v propastech věků 28
- Little Stars 2026 31

Zprávy ze školy a školky..... 32
Spolky informují
- Zahrádkáři 36
- Letorost 37
- Divadelní spolek 38
- SK Boleradice 1935 39

Kalendář akcí 40
Polehrátky 41

Co je nového?

Probíhající akce výstavby splaškové kanalizace a ČOV probíhá v souladu s harmonogramem, předpokládaný termín dokončení a kolaudace prozatím nadále zůstává k 13. 8. 2026. Se zhotovitelem řešíme první vícenáklady oproti vysoutěženému rozpočtu – přeložky dešťové kanalizace a čerpání spodních vod pomocí hydrovrtů byly zhotovitelem naceněny na 1 620 861,52,- Kč, z čehož podstatnou část tvoří právě čerpací vrty. Případné schválení je stále předmětem jednání stavebního dozoru a zhotovitele. Jinak financování akce prozatím probíhá bez významnějších zádrhelů.

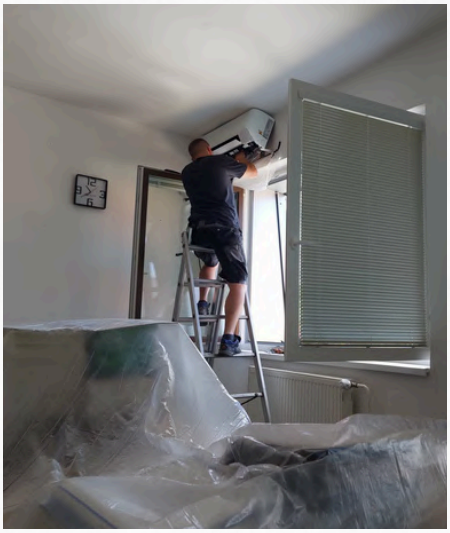


Dokončena byla kompletní stoková síť včetně propojení čerpacích stanic (ČS) a výtlaků, na Dolním konci zhotovujeme poslední přípojky, probíhá instalace technologií na ČOV a na ČS. Stavební dozor a autorský dozor (projekce) kontrolují kamerové a tlakové zkoušky, dle aktuální informace nikde na stokové síti nedošlo k deformacím potrubí nad odchylku povolenou normami.

V době, kdy čtete toto vydání Polehradu, byla položena finální asfaltová vrstva ve všech ulicích kromě Dolního konce, Pekelné, Cvrčkova a uličky ke hřišti. V plánovaných investicích Správy a údržby silnic Jihomoravského kraje (mimo rozpočet naší akce) je pak pro letošní rok také oprava zbytku průtahu naší obcí (prostor od divadla kolem autobusových zastávek v centru, křižovatka pod kostelem a oprava poloviny krajské komunikace v ul. Horní konec směr na Diváky).

Vlastní připojení nemovitostí bude probíhat po uvedení stavby do zkušebního provozu – předpoklad je zhruba od měsíce srpna. Všechny občany budeme včas a s předstihem o počátku připojování nemovitostí informovat a všem také poskytneme dostatečný čas pro realizaci vlastního připojení domovních odpadů. Předběžně též dojednáváme spolupráci se subjekty, většinou místními živnostníky, kteří budou vlastní realizaci připojení nemovitostí zhotovovat. Podobně jako u projekce přípojek však bude vlastní připojení na revizní šachtu už probíhat na náklady majitelů nemovitostí. Další informace o podmínkách připojení pak podává jiný článek v tomto vydání Polehradu.

Vypsali jsme výběrové řízení na zhotovitele dvou fotovoltaických elektráren na střechách obecních budov. V průběhu se nám sešla řada dotazů od zájemců o realizaci a kvůli opakovaným úpravám PD a položkového rozpočtu jsme museli výběrové řízení přerušit a znovu otevřít – aktuální termín lhůty pro podání nabídek je 23. 6. 2026. V této souvislosti nám znovu schválili posunutí termínu podpisu smlouvy u dotačního orgánu – SFŽP, a to na 30. 9. 2026. Pro podpis smlouvy s poskytovatelem dotace musíme mít vybraného zhotovitele a podepsanou smlouvu o dílo. Termín realizace nadále zůstává 10 týdnů od začátku července 2026, hotovo musí být nejpozději do konce října 2026.



Instalace klimatizace na úřadě městyse.

Z dalších akcí daných rozpočtem jsme zakoupili čistící stroj na úklid

Poplatky

Oznamujeme občanům, že poplatky za svoz a likvidaci komunálního odpadu (popelnice), za psa a pronájem pozemků jsou vybírány na Úřadu městyse nebo je lze uhradit převodem na účet číslo: 109024292/0300, variabilní symbol: číslo domu. Výše poplatku **za sběr a svoz odpadu** je: 700,- Kč za osobu a 500,- Kč za děti do 6 let a osoby samostatně žijící starší 70 let. Poplatek **za psa** je 50,- Kč, za každého dalšího 75,- Kč. Pokud si nejste jisti, kolik máte poslat na účet, napište na e-mail: obec@boleradice.cz nebo zavolejte na tel.: 519 423 185, 725 085 479. Sdělíme Vám přesnou výši. Splatnost poplatků je **do 30. 6. 2026.**

sálu a krčku, proběhla také oprava podlah a omítek v krčku (včetně toalet), sálu a na penzionu, kde nám koncem zimy praskla voda v potrubí topení. Realizovali jsme také instalaci klimatizace do kanceláří úřadu, provedla firma DALIKLIMA s.r.o., cena 128 416,74 Kč bez DPH.

Projektovou dokumentaci pro realizaci kanalizačních přípojek k obecním budovám budou zajišťovat projektanti p. Bobrovský a p. Cichra, projekce pro obecní budovy je dohodnuta zdarma.

Průběžně jsme schvalovali projektové dokumentace k nemovitostem ve Vorličkách a také desítky budoucích kanalizačních přípojek.

Ve Vorličkách také došlo k prodloužení vodovodního řadu ještě o 13 m, na žádost a náklady soukromého investora. Nová část řadu bude následně bezplatně převedena do majetku městyse, což zajišťuje vzájemná smlouva. Dále jsme v nové lokalitě realizovali propoj plynofikace, což bylo možné až po kolaudaci celé předchozí stavby IS a komunikace. Ve Vorličkách byla zahájena výstavba prvních nemovitostí na základě pravomocných stavebních povolení. Novému majiteli jsme prodali parcelu č. 4315/4. Zpětně jsme vykoupili parcelu č. 4315/14, na kterou zastupitelstvo městyse znovu vypsalo záměr na prodej za stejných podmínek jako v předchozích případech. Jedná se o prodej poslední parcely v lokalitě.



Opravy přísálí a interiérů obecních budov.

Dne 1. dubna proběhlo u nás přezkoumání hospodaření ze strany auditního orgánu JMK, nebyly zjištěny chyby a nedostatky v hospodaření.

V sobotu 30. května 2026 proběhla schůze ve věci přípravy monografie o Boleradicích. Na úřadě v Boleradicích se sešla většina autorského kolektivu a několik členů zastupitelstva městyse.

Antonín Vejvančický, starosta

Vítání občánků

Na jaře letošního roku, přesněji 29. března 2026, jsme opět vítali naše nejmenší spoluobčánky. V kočárcích k nám dorazilo celkem pět miminek spolu s rodiči, babičkami, dědečky a dalšími příbuznými. Všechny děti i přes své mládí spořádaně a disciplinovaně sledovaly ceremoniál. Do života jim přejeme jen to nejlepší! K přivítání si připravili doprovodný kulturní program žáčci naší školky, za což jim i personálu MŠ moc děkujeme. Zároveň se těšíme, že nám dětí snad bude i nadále přibývat!

Antonín Vejvančický



Obsah septiků a žump po zprovoznění nové splaškové kanalizace

Jakmile se zprovozní čistírna odpadních vod, každý, kdo se bude na stokovou síť připojovat, odpojí dosavadní septik či jímku na zachycování odpadních vod a **na novou kanalizaci se připojí napřímo**. Mnozí z Vás se pak už nyní ptají, jak naložit s obsahem žumpy a zda je možné jej vyčerpat do nové stokové sítě. Zde je nutné konstatovat, že **jakékoliv vypouštění obsahu žump a septiků do splaškové kanalizace je zakázáno** a že toto jednání je porušením § 18 Zákona o vodovodech a kanalizacích, které může vést k poškození kanalizační sítě, haváriím čistírny odpadních vod a ohrožení životního prostředí. Likvidace obsahu žump a septiků musí probíhat **výhradně vývozem**, prostřednictvím oprávněné firmy a v souladu s platnými právními předpisy. Není možné vyčerpat celý obsah žumpy včetně mnohaletého uloženého kalu do nové kanalizace a poslat jej dále do čistírny. **Proto žádáme občany, aby tento zákaz vypouštění septiků a žump do kanalizace respektovali.** Někteří z Vás možná uvažují nad tím, že ušetří za vývoz žumpy, ale tímto může dojít k poškození čistírny. Nejsou splašky jako splašky a je rozdíl mezi nátokem čerstvých odpadních vod a nátokem zahnívajících usazených kalů ze septiku. Děkujeme za pochopení.

Antonín Vejvančický, starosta

Stanovisko projektanta

Časová linie:

Jednotlivé nemovitosti lze připojit až po zahájení zkušebního provozu ČOV. Nejprve se musí provést zapracování biologických organizmů,



Čerpací stanice za sálem a bytovým domem v centru obce. Jedná se o suchou studnu vybavenou zařízením pro přečerpávání odpadních vod.

aby mohly odstranit z odpadních vod rozpuštěné znečištění. V tuto dobu dojde ke komplexnímu odzkoušení technologického zařízení, řídícího systému a všech měřících sond. Na stokové síti jsou dvě čerpací stanice, které při zanesení pevných a tuhých látek budou nefunkční a stokový systém přestane fungovat.

Co se stane, když přečerpáte obsah septiku do nové stokové sítě:

Septik obsahuje silně zapáchající odpadní vody, které jsou biologicky špatně čistitelné s velkým obsahem kalových shluků a pevných látek. Odtokové potrubí není uložené ve velkém spádu a proto se shluky kalu začnou usazovat na dně a začne se potrubí zanášet. Čím víc lidí se bude připojovat na kanalizaci, tím bude v potrubí větší průtok a tuhé látky se začnou posouvat směr čerpací stanice (ČS). Provoz ČS bude přerušen a za podpory servisního technika a svozového vozu dojde k vyčištění (provozní náklady). Další problém nastane na čistírně odpadních vod, kde je další čerpací stanice a jiné zařízení, které se může ucpat.

Přirovnání:

Přirovnal bych to asi k podobné situaci, když si koupíte nová krbová kamna a hned od začátku provozu v nich budete topit vyjetým motorovým olejem. Za krátkou dobu provozu nebudou kamna plně funkční a nebudou dosahovat předepsaného výkonu. Zavoláte kominíka a servis na kamna, který budete muset zaplatit.

Ing. Igor Havlů, hlavní projektant

Hlášení a důležitá oznámení z radnice přímo do vašeho emailu

Dostávejte pravidelně hlášení a další důležitá oznámení pomocí služby Smart Info přímo do vašeho emailu.

Registrujte se zdarma na:

www.boleradice.cz/aktuality/odber-novinek/

Osvobození obce

V pátek 17. dubna jsme si připomínali 81. výročí osvobození obce. Akce probíhala ve škole a na návsi – plácku. Do Boleradic opět přijeli vojáci – členové Klubu vojenské historie Slovácko v dobových uniformách. Ve škole připravili výstavku zbraní, výstroje a vybavení vojáků z 2. sv. války s komentářem a zajímavým povídáním. Zpestřením byla přítomnost vojačky – regulovčice, která předvedla žákům činnost





řízení dopravy vojenských kolon speciálními praporky.

Na plácku potom probíhalo „branné cvičení“ žáků – na stanovištích se vystřídali v hodu granátem, plížením pod ostnatým drátem, přenosem raněného na nosítkách a střelbě ze vzduchovky. Žáci si to užili a byli spokojeni, získali nové informace o 2. sv. válce a ověřili si svoji tělesnou zdatnost.

Válka je hrozná věc, doufejme, že ji naše děti a vnuci nezažijí!

Na stránkách Klubu vojenské historie – KVH Slovácko – po stopách voj. dějin Československa – Aktuality, můžete vidět jejich akce i veterány z listopadu a vojáky z dubna v Boleradicích. Doporučuji je navštívit.

Za pořadatele Pavel Kabela

Rybářské závody

O pohár starosty městyse se první květnovou sobotu utkalo 65 rybářů, kteří v průběhu dopoledne ze studené vody vytáhli celkem 281 kusů „bílé ryby“ (cejn, plotice, perlín, karas apod.) a 68 ryb „ušlechtilých“ (u nás zejména kapr, amur, lín). Třetí místo – největší celkový počet ulovených ryb – již téměř tradičně obsadil Martin Kočí, který nenechává rozhodčí sčítající úlovky zahálet. Tentokrát se u jeho jména postupně nastřádalo až neuvěřitelných 111 čárek. Druhou příčku ulovil René Horák s největším počtem ušlechtilých ryb, kterých dokázal zdolat deset. První místo přinesl Olinu Šlórovi amur měřící 63 centimetrů. Tři vylosovaní rybáři navíc získali speciální cenu – kachnu, zelí, knedlík a pivo na zapití. Mezi účastníky se zařadilo i pět dětí. Se svými kamarády pak na dřevěných tabulích mohly trénovat poznávání rybích druhů.

Už od pátečního večera byl rybářům, kteří chtěli mít jisté lovné místo, k dispozici nonstop výčep, v sobotu pak nechyběla vyhlášená grilovaná makrela, gulášová polévka, uzená cigára. Tradiční vyhlašování tomboly opět nebralo konce a člověk nestíhal žasnout, co všechno tentokrát bylo možné získat. Rybáři i ostatní návštěvnící odcházeli domů obtěžkáni početnými výhrami a někteří už cestou vybírali lovná místa a taktiku na příští rok.

Martina Novotňáková



Hasičské pálení čarodějnic

Poslední dubnový podvečer patřil tradičnímu Pálení čarodějnic. Přesto, že byl konec dubna a dalo by se očekávat již teplejší počasí, byla neskutečná zima. Všichni jsme doufali, že rozmarné počasí a nízké teploty nikoho neodradí a lidi přijdou.

Připravili jsme pro návštěvníky voňavé občerstvení z udírny a čepované pivo. Na ohništi se opékaly špekáčky a o program pro děti se postarali „Aktivní rodiče“. K poslechu i tanci hrála pod širým nebem až do ranních hodin kapela Na klid.

Děti dorazily v naprosto úchvatných kostýmech za čarodějnice a čaroděje. „Aktivní rodiče“ pro ně připravili tematické soutěže a hry na několika stanovištích. Po překonání překážek v podobě sena, vaření lektvarů a dalších úkolů na všechny děti čekala sladká odměna.





Už teď se můžete těšit na další akci, a to v srpnu, kdy budeme slavit 130 let od založení SDH Boleradice. Všichni jste srdečně zváni!

Hasiči

Přednáška – Jan Bula a Václav Drbola

K příležitosti blahořečení kněží Jana Buly a Václava Drboly uspořádala farnost Boleradice 12. dubna v krčku ÚM přednášku Mgr. Josefa Mikuláška Ph.D. o jejich příběhu.

Více informací o jejich osudu a blahořečení najdete na www.buladrbola.cz.

Redakční rada



Pátá hvězda sládků





Hvězda sládků je ocenění, které mohou výčepní získat za bezchybné podávání plzeňského piva, což je v průběhu roku náhodně kontrolováno inspektory. Na oslavě páté hvězdy Kavárny u Palánů si návštěvníci mohli užít i špekáčky či skákací hrad. Gratulujeme!

Redakční rada

Dětský den

Děti svůj svátek oslavily v okolí rybníka, ale vlastně i přímo na něm. Otestovaly, jestli by se zachránily z širého moře po přistání vesmírného modulu, zasáhly měsíc asteroidovým projektilem, vystřelily raketu do vesmíru, oblékly si skafandr, zažily velký třesk kulatých objektů i nutnost uspořádání chaosu, skákaly mezi planetami, objevily poruchu gravitace na skákacím hradu, zjistily, jak vypadají souhvězdí…

A za to ještě dostaly odměny! No uznejte, kdo z Vás by se nechtěl vrátit do dětských let a vyzkoušet si to taky? To všechno vzniklo pod rukama maminek, tatínků a jejich kamarádů za vydatné pomoci rybářů, hasičů, OS Nedánov, divadla Koráb a Kavárny u Palánů. Děkujeme!

Martina Novotňáková



Kurzy pro krojové nadšence, část III.



Již potřetí se knihovna naplnila něžnými krajkami, blýskavými flitry, malovanými a vyšívanými květinami a vůní čerstvého škrobu. Tentokrát bylo hlavním tématem oblékání slavnostního dívčího kroje, samozřejmě i s praktickou ukázkou. Paní Hřibová bedlivě dohlížela na postup a přidávala rady, jak pečlivě upravit každou jednotlivou součást kroje tak, aby na závěr byla starka připravená vyrazit rovnou do hodového průvodu. Celá oblékací procedura děvčatům běžně zabere okolo hodiny (pokud se v průběhu nevyskytne nějaký zádrhel – natržená krajka, kterou je třeba zašít, nutnost znovu přežehlit mašle či zástěrku apod. – to se pak proces může neplánovaně protáhnout, zatímco již drahnou dobu oblečený stárek netrpělivě čeká na svoji partnerku). Inu, na to dobré stojí za to si počkat.

Redakční rada

Závod F3K

Modelářské letiště v Boleradicích hostilo prestižní závod kategorie F3K

Letiště v Boleradicích se těší stále větší oblibě modelářů z celé republiky. Zdejší Moravské kolo v kategorii F3K se v minulosti tradičně konalo v lednu, ale pro letošní rok zvolili organizátoři březnový termín. Důvod byl prostý: rekordní účast 20 závodníků už nebylo možné zvládnout během jediného dne. Premiérově se tak soutěžilo po celý víkend, což přineslo skvělou příležitost pro doprovodný program.

Celý víkend odstartoval návštěvou vinařství Petra Vystoupila, kde moravští závodníci svědomitě poladili formu na sobotní start. Strategie se jim vyplatila na jedničku – českou skupinu totiž porazili, jak se říká, o parník. V neděli pak program vyvrcholil slavnostním vyhlášením výsledků a dekorováním vítězů. Hodnotné ceny do soutěže věnoval hlavní sponzor Letecká akademie.cz, další upomínkové předměty dodal hostitelský klub LMK genpor. Františka Peřiny Boleradice.

Libor Stehlík



Výšlap za humny

V sobotu 25. 4. 2026 se uskutečnila tradiční jarní akce Nedánova – Výšlap za humny. Jako vždy se jedná o procházku do okolí obce, kde někteří moc často nechodí.



Letošní Výšlap začínal u hřbitova. Děti zde dostaly kromě instrukcí také několik pohybových úkolů. Po celé cestě pak účastníky čekaly různé úkoly, které jim tak zpestřily cestu. Kromě hledání fáborků, bylo občas potřeba najít i razítko, aby bylo zpečetěno, že byl úkol splněn.



Příjemným zpestřením bylo hospodářství pana Horáka. Děti kromě slepic a kačen mohly vidět i krávu s telátkem – a s asistencí pana Horáka mohly zvíře i nakrmit. Milým překvapením pak byly želvičky. Cestou pak bylo potřeba mít oči na stopkách a pozorovat okolí, aby byl splněn další z úkolů. Dále bylo potřeba umět například hvězdy nebo kotrmelce, vyšplhat na strom, přejít po nerovném terénu, skákat v pytlích atd.

Letošní výšlap měřil necelých 5 km a byl zakončen v areálu vinných sklepů Tihelna. Na účastníky tu kromě odměny a drobného občerstvení, čekalo ohniště. Na řadu tak přišly špekáčky a jiné dobroty a také zasloužený odpočinek. Počasí nám přálo až do úplného soumraku, kdy jsme se spokojení a příjemně unavení vydali domů. Děkujeme za hojnou účast a přejeme krásné prožití léta.

Za OS Nedánov,
Michaela Havránková

Železná sobota

SK Boleradice uspořádal dne 18. 4. ve spolupráci s místními hasiči tradiční sběr železného šrotu. Hasiči během dne projížděli obcí a zároveň sváželi staré elektrospotřebiče, zatímco členové SK zajišťovali sběr šrotu. Díky skvělé podpoře občanů se podařilo nasbírat úctyhodných 10 380 kg železného šrotu.



Všem, kteří se do akce zapojili, patří velké poděkování. Výtěžek ze sběru bude využit na podporu mládeže SK Boleradice, konkrétně na nákup tréninkového vybavení a další potřeby pro rozvoj mladých sportovců. Děkujeme za vaši pomoc a podporu!

Za SK Boleradice 1935 a SDH,
Tomáš Šlancar

Velikonoční výstava vín 2026

Největší akcí pořádanou Vinařským spolkem Boleradice je tradičně Velikonoční výstava vín. Tato letos proběhla dne 5. 4. 2026 a doprovázelo nás u ní skutečně krásné počasí. Přestože návštěva nebyla rekordní, sešel se u nás velký počet milovníků vína, zpívalo se a besedovalo do pozdních hodin. K poslechu nám letos hrála osvědčená cimbálová muzika Primáš. Jako šampioni výstavy byli hodnotiteli vybráni:

Vína ročníku 2025:
- Vinařství Omasta, Boleradice – Veltlínské zelené
- Vinařství P&R Stávkovi, Němčičky – Frankovka

Kolekce:
- Vinařství Omasta, Boleradice

Vína ročníková:
- Vinařství Lahofer, Dobšice – Ryzlink rýnský 2023
- Víno Prokeš Horní Bojanovice – Frankovka 2024

Kolekce:
- Vinařství Šlancar, Boleradice

Všem návštěvníkům za setrvalou podporu děkuje Vinařský spolek Boleradice. Tímto též srdečně všechny zveme na podzimní Otevřené sklepy v Tihelni v termínu 5. 9. 2026.

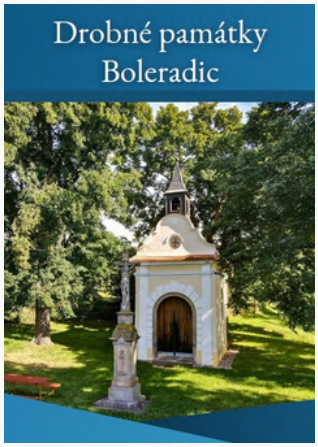
Antonín Vejvančický





Vinařský spolek Boleradice 2026. Foto: Sabina Pitták.

Drobné památky Boleradic





Mnozí z Vás jistě se zájmem sledovali seriál o památkách naší obce, který jsme publikovali v několika posledních číslech zpravodaje. Jeho autor, pan Jiří Víteček, ho zkompletoval a přetavil do přehledné brožurky, dokonce vybavené mapkou! Brožurku si vytisknul pro potřeby své, či jako dárek pro přátele. Akce ovšem neunikla povšimnutí veřejnosti, která o publikaci projevila nemalý zájem. Rozhodli jsme se tedy přistoupit k vytištění většího množství této užitečné publikace. Pokud máte zájem o její zakoupení, nabídneme ji v průběhu hodů za lidovou cenu k prodeji jako součást výstavy o zavádce v knihovně, či později na úřadě městyse.

Antonín Vejvančický

Letiště získá vlastní radiovou frekvenci

V zákulisí letiště v Boleradicích je v poslední době velmi rušno. Po společném jednání s Českými radiokomunikacemi a záchrannými složkami byla podána žádost o přidělení vlastní radiové frekvence. Ta by měla být schválena koncem letošního roku.

Tímto krokem se Boleradice zařadí mezi letiště, kde bude pro přílety a odlety povinné tuto frekvenci používat. Nové opatření výrazně zvýší bezpečnost letového provozu jak přímo na letišti, tak v celém vzdušném prostoru v poloměru 5,5 kilometru kolem něj.

V souvislosti se zvýšením bezpečnosti provozu bychom rádi apelovali na občany, kteří si občas krátí cestu přes letištní plochu, aby tak již nečinili. Pohyb nepovolaných osob v tomto prostoru je vysoce riskantní. V případě nahlášení takového jednání na Úřad pro civilní letectví (ÚCL) navíc hrozí dotyčným osobám finanční postih až do výše 50 000 Kč.

Libor Stehlík

Létání pro děti

Boleradické letiště patřilo těm nejmenším. Už se stalo krásnou tradicí, že místní letiště patří v červnu dětem. Akce „Létání pro děti“, pořádaná pro školáky a předškoláky u příležitosti Dne dětí a blížícího se konce školního roku, se těší obrovské oblibě. Letos se všichni sešli v pondělí 22. června, aby si užili den plný zážitků.

Paní učitelky pro děti připravily pestrý sportovní program plný zábavných aktivit a soutěží. Hlavní pozornost se však upírala k obloze a modelům. Malým nadšencům, kteří si chtěli na vlastní kůži vyzkoušet, jak se takové letadlo vlastně ovládá, se po celou dobu plně věnovali naši zkušení modeláři.

Libor Stehlík



Letecký den v Boleradicích se po roce vrací!

Už se to blíží! Po roční pauze se můžeme opět těšit na oblíbený Letecký den, který se letos uskuteční v sobotu 15. srpna 2026. Hlavní program odstartuje tradičně ve 13:00. Letošní ročník bude navíc výjimečný – ponese se v duchu oslav 20 let činnosti Letecko-modelářského klubu Boleradice a zároveň si připomeneme 105. výročí narození a 20 let od skonu generálporučíka Františka Peřiny.

Intenzivně pro vás připravujeme bohatý program a už teď vám z něj můžeme prozradit ty největší pecky. Hlavním lákadlem bude opět elitní akrobatický pilot Martin Šonka, který si boleradické publikum doslova zamiloval. Dalším exkluzivním hostem bude můj kolega z letecké školy, který předvede letoun Zlín Z-326 – ten se do rodné vlasti vrátil z Anglie po dlouhých 60 letech.

Předjednané je také dynamické vystoupení vrtulníku Bell 412. Ten v součinnosti s členy SDH Boleradice předvede plnění podvěšeného bambi vaku a ukázku hašení přímo v akci. V jednání je navíc přílet legendárního letounu Stearman (Boeing) Model 75 a po mnoha letech se dočkáme i seskoku parašutistů z letounu L-410 z Prostějova.



Skvělá podívaná vás čeká také na zemi. Milovníky čtyřkolových veteránů jistě nadchne Pontiac Firebird v ikonické úpravě KITT ze známého seriálu Knight Rider.

Na závěr celého dne budou pro veřejnost připraveny oblíbené vyhlídkové lety vrtulníkem. Zájemci o tento nezapomenutelný zážitek si budou moci let zarezervovat ještě před samotnou akcí. Nezapomínáme ani na ty nejmenší – pro děti bude po celou dobu akce zcela zdarma k dispozici velký skákací hrad.

Vezměte celou rodinu a přijďte si užít sobotu plnou letectví a skvělé zábavy!

Libor Stehlík

Muž mnoha tváří

Vášnivý zahrádkář, také včelař, kronikář, amatérský historik, učitel nebo prostě jen soused z Dolního Konce. Řeč je o jednom člověku, a tím je pan Pavel Kabela. V nejbližších dnech oslaví významné životní jubileum – 70 roků. Je to člověk se smyslem pro pořádek, připravený na každou situaci. Vyzařuje z něj pokora a klid. Nejinak tomu bylo i teď, když mě přivítal na malé, sluncem zalité terase, plné květináčů všech velikostí. Na stole ležely na jedné hromádce fotky pečlivě seskládané ve složkách, na druhé potom papíry s ručně psanými poznámkami… Přesně tak jak si to pamatuji ze školy. A u nich malá krabička, o které ještě bude řeč.



Pane učiteli (doufám, že nevadí, že Vám tak říkám?), Vy jste jeden z nejaktivnějších lidí co znám tady v Boleradicích… Vy ale původně odtud nepocházíte…?

Tak děkuji… Nene, nepocházím. Kořeny tady samozřejmě mám, protože tady žila taťkova strana. Můj otec pochází z Boleradic, stařeček a babička bydleli v domě, kde nyní bydlí strýc Fana (č.p. 237 – pozn. red.). A tady (myšleno tam kde bydlí teď – pozn. red.) žil můj pradědeček Ondřej Kabela. Ale protože taťka studoval učitelství, dostal první místo v Pavlově pod Pálavou. On tam od těch 50. let 20. stol. zůstal a já jsem se tam narodil. Tatínek tento dům zdědil a když se rozhodovalo, co s tím, já jediný ze sourozenců jsem souhlasil, že půjdu do Boleradic.

Kolik máte sourozenců?

Mám 3 sourozence, byli jsme 4 děti. No a na prázdniny jsme jezdívali sem do Boleradic.

Kam jste chodil do školy? V Pavlově?

Ano, v Pavlově. Otec tam učil a řediteloval. Takže na 1. stupeň v Pavlově, na 2. stupeň do Dolních Věstonic. Pak jsem přešel na Gymnázium do Mikulova. A potom na vysokou, ve šlépějích otce, na Pedagogickou fakultu v Brně.

V jakém roce to bylo?

V roce 1979 jsem promoval, od září toho roku jsem nastoupil – měl jsem umístěnku (*dokument, který absolventům SŠ a VŠ nařizoval nástup na určené místo – pozn. red.*) – v Mikulově. V Pavlově mezitím školu zrušili, takže taťkovi dali umístěnku do Sedlece u Mikulova, kde rodiče potom bydleli… První místo jsem tedy měl na Zvláštní škole internátní v Mikulově.

V roce 1983 jsem zboural starý dům po pradědečkovi a začal jsem stavět, tak mě přemístili do Hustopečí, abych to měl blíž. V 90. letech jsem působil na učilišti v Divákách. Od roku 2000 jsem učil v Boleradicích, tou dobou byla ředitelkou školy Iva Kahounová. A zůstal tu až do důchodu.

Co jste studoval za obor?

Přijímačky jsem udělal na obor učitelství Zeměpis – Tělocvik, ale nakonec jsem studoval nově otevřený obor Vychovatelství – Tělesná výchova.

Když si vzpomenete na své dětství, co se Vám vybaví za místo, oblíbenou vzpomínku…?

Samozřejmě Pavlov, tam jsem žil do svých 20 let. Nezapomenu, jak jsme bydleli ve škole. Tam je to náměstíčko před kostelem, vedle fara a škola. My jsme bydleli v přízemí, v patře byly třídy, tělocvična, všechno… Já jsem byl vlastně od rána nonstop ve škole (smích). To už jsem před půl osmou vysedával na schodech před školou a vyhlížel kamarády, jenom v papučích, připravený po schodkách vyběhnout do třídy.

To Vás tak poznamenalo, že jste to šel později studovat?

Ano… mě to tak ovlivnilo, ta taťkova dráha. Otec byl velice angažovaný a zapojený do společenského života v Pavlově. Jednak jako učitel, ale taky jako předseda Sokola. Propagoval fotbal a stolní tenis, byl fotbalovým rozhodčím a od něj jsem nasál ten vztah k tělocviku. Po vyučování jsem býval často v tělocvičně, protože tam cvičili odpoledne žáci, v podvečer ženy a večer muži. A já pořád s nima, až do devíti hodin… Byl jsem takový inventář…

Teda! A když už jsme to naťukli… mnozí místní Vás znají jako učitele, ale kromě toho máte i hromadu jiných koníčků a zájmů, organizací kde jste nějak zapojený…

Otec býval právě zaměřený hodně i na kulturu, byl vedoucím i promítačem kina, tak jsem mu mnohdy pomáhal. Já jsem dělal uklízeče a topiče v kině, prodával lístky a pak i promítal. V tom jsme byli zapojeni celá rodina. Takže to bylo nějak samozřejmé. Když jsem přišel sem, to bylo v roce 1987, co jsme se nastěhovali, jsem se postupně zapojil do společenského dění i tady. Od roku 1982 jsem byl členem zahrádkářů, to mám zase po mamce koníček… V 90. letech jsem se stal jednatelem a pak předsedou té

naší organizace po panu Čermákovi. To už je tak 20 let… Během té doby se podařilo zprovoznit například zpracovnu ovoce v roce 1998, nebo různě finančně přispívat třeba na opravy kostela. Například v roce 2007 sme dali 30 tisíc na jeho ozvučení. A ještě, to se málo ví, jsme jako Zahrádkáři přispěli na vybudování podia pro muzikanty částkou taky 30 tisíc. To bylo asi v roce 2011. A na to jsme, musím říct, hrdí. Po revoluci v 90. letech jsem byl chvíli i v zastupitelstvu obce. V rámci školy mě bavila historie, takže když se připomínala různá výročí tady, tak s panem Horákem jsem se toho nějak chopil, a nějak vyplynulo v tom pokračovat. Pak to kronikářství…

Kde se vzala ta láska k historii a přírodě…?

Od dětství jsem rád četl. Mám přečtené všechny knížky od Aloise Jiráska, Eduarda Štorcha… V Pavlově byly vykopávky a od mala jako kluk jsem to všechno viděl… To se pak vryje pod kůži.

Ale pravěk není úplně Vaše zaměření, nebo? Mám s Vámi spojené spíš ty válečné veterány a tak…

Ano, veteráni. To ještě ve škole, jestli si pamatuješ, při výročí vzniku republiky atd. Za pana Drahomíra Hausnera, on jako voják tady zavedl tu připomínku Dne válečných veteránů 11. 11., to jsem po něm převzal. Získal jsem kontakty a teď už kamarády z Klubu vojenské historie Slovácko Hodonín, kteří sem právě jezdí, když je pozvu tady na ty akce.

Zmiňoval jste, že jste býval kronikář. Kdy to bylo?

V 90. letech, to mě tenkrát oslovila paní Novotňáková Jarka, ona byla v zastupitelstvu, a bylo potřeba to postupně převzít od pana Horáka a pokračovat v tom… Tak jsem se musel seznámit s historií obce a navázat na to. Celý rok sbírat podklady, a pak vše zapsat. Naše dovolené vypadaly tak, že jsem s sebou tahal všechny ty papíry, tu velkou knihu – kroniku a přepisoval. K tomu jsem si na sebe upletl bič, že jsem kreslil i obrázky.

A narazil jste při tom na něco, co se o historii obce moc neví? Nějaká zajímavost? A co Vás na tom psaní bavilo nejvíc?

Na tom psaní bylo hodně zajímavé mít možnost držet v ruce ty staré kroniky. Třeba kronika od pana Stehlíka z 1. republiky. Potom pan Kučera, historie 1. světové války bylo zajímavé čtení… Nebo o tom nalezení praporu válečných vysloužilců.

Praporu?

Myslím Honza Koráb našel na faře starý prapor. A ten právě vystavuji u příležitosti třeba toho Dne veteránů ve škole, nebo vloni při slavnostní mši. Patřil Klubu vojenských vysloužilců. Oni jako staří páni vzpomínali, jak bojovali za Rakousko-Uherska, třeba v Itálii, a potom, když se vrátili, založili tento spolek. Měli předsedu, trubače a právě tento prapor. Předloni byl restaurován, a teď je uložen na úřadě… A ještě mi pak utkvěl v paměti ceremoniál, když se světil pomník na památku padlým v 1. světové válce, naproti školy. Byly zapojeny všechny spolky. Musela to být opravdu krásná, důstojná slavnost.

A když teda tento rozhovor vychází zrovna tady… Máte Vy něco společného s Polehradem?

Na to jsem málem zapomněl. V 90. letech za mnou přišli, jestli bych jim nepomohl s tím Polehradem. Přispěvatelé vcelku byli, ale bylo potřeba někoho, kdo to dává dohromady. Tak jsem to chvíli dělal. Pan Jiří Janda to vzpomínal vloni, když bylo výročí 30 let Polehradu, že v počátcích jsem u toho chvíli figuroval i já.

Už jste zmiňoval, že jste zahrádkář, učitel, historik… ale cestou ke hřbitovu si nejde nevšimnout, že v humně máte úly. Jak jste k nim přišel?

Zajímavou cestou! Ve mně to zřejmě dřímalo celý život, a až těsně před důchodem jsem se k tomu dostal. Když jsme vzpomínali ty předky, tady na fotce je můj pradědeček z tohoto domu, Ondřej Kabela a jeho veliký včelín, který býval tady na zahradě. On v té době první republiky byl zakládajícím členem a jednatelem Včelařského spolku, který tu funguje od roku 1905. Takže se asi pomíchaly nějaké geny co dřímaly, a teď se probudily. U toho „probouzení" byla Mirka Vavriková, když založila v roce 2010 včelařský kroužek. Potřebovala s tím pomoct, tak jsme to vedli spolu. A včelařský kroužek bez úlů nejde, proto od toho roku 2010 jsou 3 úly tady u nás na včelnici. Já sám mám ještě 8 dalších úlů. Ona pod Pálavou je ta příroda nádherná, mám tam prochozené „kde co", takže tak se asi stalo, že jsem skončil u zahrádkářů a včelařů.

Co vás nejvíc baví na práci okolo včel?

Nabízelo by se vytáčení medu (smích)! To je ta třešnička na dortu, když je za tou prací vidět výsledek. Ale spíš je to o tom dobrém pocitu, pomoci přírodě… Bez včel to nejde.

Jako zahradník, máte tu nějakou svoji pýchu, kterou pěstujete? Nějakou raritu co jen tak někdo nemá?

Asi ani ne…

Vždyť mi tady nad hlavou rostou banány! To není úplně obvyklé…

No, vlastně ano. Banány. První banánovník jsem si pořídil asi před dvaceti roky, a tak se to rozmnožilo. Je jich tu 11, taková malá oáza. Tady mám fotku, v roce 2017 dokonce dozrály! Jinak většinou nedozrají…



Není to náročné pěstovat, ale zabere to moc místa.

Kde na to všechno berete energii, co Vás dobíjí? Vzhledem k tomu co všechno stíháte, organizujete, kde jste zapojený, máte malé hospodářství...

Nevím... Asi pozitivní myšlení, od mala ten tělocvik, takže pořád v pohybu. Tak si tak připadám i v tomto věku jako běžec na ovále, pořád běžím, ze dne na den. Ale hlavně to beru všechno s pokorou a děkuju Pánu Bohu za každé ráno. Dojdu sem, sleduju probouzející se sluníčko, pustím si jezírko, zkontroluju rybičky... Šťastný spokojený člověk. A kor, když mám vedle sebe ženu, která o mě s láskou pečuje! A taky manuální práce. Nebát se vzít do ruky to nářadí, práce s půdou a zase ty kořeny předků...

Co Vám v poslední době udělalo největší radost?

Já nevím co bych odpověděl... Asi že vinohrad nepomrzl (smích), že včeličky přežily zimu... Jo a vlastně radost mi udělal minulý týden zájezd na Floriu do Kroměříže!

Ještě jsem si tak vzpomněl... Za ty veterány, to je Československá obec legionářská, ti si mě všimli, a toto „zpytlíkovali"... (a ukazuje mi v malé krabičce ležící medaili). Takové ocenění za tady tuto činnost. Takže je to zavazující, teď už si nemůžu říct „su unavený, už to dělat nebudu". A za zahrádkáře – ocenění Zlatá růže. No, a přestaň to teď dělat, to nejde!

Máte nějaké nesplněné přání, které byste si chtěl do budoucna ještě splnit?



(dlouhé ticho) Ani ne. Aby zdraví vydrželo a mohl se věnovat ještě nějakou dobu těm koníčkům, které mám. Už teď přemýšlím, koho zase pozvu na ten Den válečných veteránů... U zahrádkářů jsme loni zavedli „Den zahrádkářů" – 9. 6., tak letos půjdeme do aleje „k Nikitěnkovi", tam máme svůj strom. Tady je fotka z minulého roku, a letos si tam uděláme začátkem června společný piknik!

Já Vám moc děkuju za rozhovor!

Ptala se Julie Stehlíková



Kde to je?

Poznáte, kde v Boleradicích vznikla tato fotografie?

Správná odpověď z minulého čísla:
Brána téměř jako do pohádky nebo jiného světa se nachází v ulici Cvrčkov.

Redakční rada



Kdo nám létá nad hlavou?

V posledních letech se drony staly běžnou součástí našeho okolí. Z původně „hračky pro nadšence“ se stal nástroj, který dnes využívají nejen hobby piloti, ale i řada profesí a institucí. S drony létá policie i hasiči při zásazích, zemědělci je používají například při senosečích k vyhledávání srnčat ukrytých ve vysoké trávě, realitní makléři díky nim pořizují atraktivní záběry nemovitostí a své místo mají i ve stavebnictví, ochraně přírody nebo třeba při natáčení videí a filmů.

Není tedy divu, že dronů nad námi přibývá. I v Boleradicích již máme velké množství hobby pilotů. S tím ale přichází i otázky. Co se vlastně smí? A kde už začíná problém?

Co tedy můžeme?

Rekreačně létat je možné na mnoha místech, ale vždy tak, abychom nikoho neohrozili ani neomezili. Při létání je potřeba mít dron neustále na očích. Není dovoleno ho řídit na dálku tak, že ho vůbec nevidíme. Maximální povolená výška letu je zpravidla 120 metrů nad zemí.

Pokud má dron kameru, můžeme si natáčet krajinu, výlety nebo vlastní pozemek. Většina běžných dronů ale zároveň spadá do kategorie, kde je potřeba registrace provozovatele a absolvování online testu. Není to nic složitého, ale je dobré na to nezapomínat.

A co už se nesmí?

Velmi důležitá je ochrana soukromí. Není v pořádku létat lidem nad zahradou a natáčet je bez jejich vědomí. Stejně tak je zakázáno létat nad shromážděním lidí, v blízkosti letišť nebo v některých chráněných či zakázaných zónách, například kolem nemocnic, elektráren nebo při zásazích záchranných složek.

Je také potřeba mít na paměti, že i když létáme jen pro zábavu, odpovědnost nese vždy pilot.

Ohleduplnost především

Možná nejdůležitější pravidlo ale nenajdeme v zákonech, nýbrž v obyčejné lidské ohleduplnosti. A právě to je v dnešní době klíčové.

Představme si situaci. Sedíme na zahradě, odpočíváme s rodinou, a najednou nad námi začne kroužit dron. I když třeba nic špatného nedělá, většina lidí znejistí. Kdo to je? Natáčí nás? Proč je tady? Tento pocit je naprosto pochopitelný.

Proto bychom se jako piloti měli snažit podobným situacím předcházet. Nelétejme zbytečně nízko nad cizími pozemky, nevisme dlouho na jednom místě nad zahradami a pokud víme, že budeme létat v blízkosti domů, je slušné dát o sobě vědět nebo se domluvit. Krátký rozhovor často vyřeší víc než jakékoli paragrafy.

Ohleduplnost se týká i hluku. Dron sice není extrémně hlasitý, ale v klidném prostředí obce může být jeho bzučení nepříjemné, zvlášť brzy ráno nebo večer. Stejně tak bychom měli myslet na domácí zvířata, která mohou být z dronu vystrašená.

Důležité je také uvědomit si, že dnes už je opravdu těžké poznat, komu který dron patří. Právě proto každý pilot svým chováním ovlivňuje, jak budou lidé vnímat drony obecně. Jediný bezohledný let může pokazit dojem z celé komunity.

Na druhou stranu, když se létá s respektem, mohou být drony skvělým pomocníkem i zajímavým zpestřením. Umožňují vidět svět z jiné perspektivy, pomáhají při práci a často přinášejí užitek celé společnosti.

Létejme tedy bezpečně, dodržujme pravidla a hlavně buďme ohleduplní k ostatním. Díky tomu mohou drony zůstat tím, čím mají být. Dobrým pomocníkem a radostí, ne zdrojem konfliktů.

Jiří Víteček



Výzva

Máte zajímavé fotky Boleradic či okolí pořízené dronem? Pošlete nám je na email: polehrad@boleradice.cz

Pěkné a unikátní fotky rádi zveřejníme!

Nové tituly v knihovně

Vybrala jsem pro vás několik knih, které byly letos pořízeny do naší knihovny. Najdete zde tituly pro milovníky krimi, historie, romantiky a vyberou si i malí čtenáři. Jedná se, ale jen o část novinek – pro další se musíte zastavit v knihovně, ve výpůjční době: **Pondělí: 17:30–19:30, Pátek: 17:00–18:00**
Omezení výpůjční doby o prázdninách vám bude včas sděleno místním rozhlasem a na webu městyse a knihovny.
Přeji všem čtenářům krásné léto … nejlépe s knihou!

Dana Veselá

Eva Wolfenthal / Ve stínu úlu
Ve stínu úlu je gotický román, který se odehrává v období první republiky v rodinné vile v horách. Mladá žena zde získá práci jako guvernantka dětí, ale kromě své svěřenkyně si musí najít cestu i k ostatním obyvatelům domu, který skrývá mnohá tajemství. Chce to odvahu podívat se pod masku svých bližních. A ještě větší pod tu svou.



Jakub Stanjura / Medúzy
Jakub Stanjura ve svém druhém románu vypráví o těch nejzazších společenských tabu. Medúzy však nejsou pouze provokativním příběhem, naopak vyjeví všelicos, tak jako voda samotná: tu a tam se zjeví něco krásného a fascinujícího, tu a tam něco odpudivého, obludného, co nelze pojmenovat – a čemu vůbec není snadné čelit.



Jakuba Katalpa / Doupě
Román, který zaujme každého čtenáře hledajícího hluboký a mnohovrstevnatý příběh plný emocí a napětí. Tato kniha vám nabídne pohled do života tří žen, jejichž cesty se protínají a odhalují krásy i bolesti mezilidských vztahů.



Dita Kůtová / Zlá babička
Objevte příběh, který vám otevře oči a podnítí emoce. Kniha Zlá babička vás zavede do života ženy, jejíž tvrdá vnější fasáda skrývá hluboké vnitřní zranění a boje. Rodové vyprávění o životě před 1. světovou válkou a po ní.



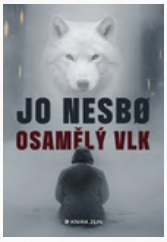
Uri Orlev / Ostrov v ptačí ulici
Kniha, která vás vezme na nevšední cestu odvahy a nezdolnosti v době druhé světové války. Tento příběh židovského chlapce Alexe, který se ocitl sám v troskách varšavského ghetta, je nejen silným svědectvím o lidské statečnosti, ale i emotivním čtením pro všechny generace.



Marie Hajdová / Kdo chce s vlky býti
Marie Hajdová ve svém novém románu z pohraničí píše o tom, jak těžké bývá připojit se ke společenství, aniž bychom se museli vzdát vlastní podstaty. S empatií a smyslem pro detail se ptá: Nejsme to my, kdo sám sobě staví ty nejpevnější hradby?



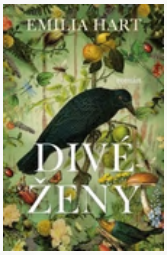
Jo Nesbo / Osamělý vlk
Bob Oz, kriminalista minneapoliské policie, se topí až po uši v problémech. Když ho tedy šéf kvůli násilnickému chování suspenduje, nehodlá se s tím Bob smířit a do pátrání se pouští na vlastní pěst. Tajemný střelec záhy udeří znovu, a navíc si s policií pohrává jako kočka s myší… Další román oblíbeného autora kriminálních případů.



Joy Fieldingová / Tajemství Jenny Cooperové
Linda Davidsonová dochází pravidelně každý týden za svou přítelkyní do pečovatelského zařízení. Právě tam potkává dvaadevadesátiletou Jenny Cooperovou, podivínskou starou dámu s demencí. Ta jí bez ostychu prozradí, že v životě zabila několik lidí. Linda to považuje za blouznění nemocné mysli – dokud nezemře jeden z pacientů….



Emilia Hart / Divé ženy
Objevte fascinující příběh tří odvážných žen, jejichž osudy se prolínají napříč pěti stoletími a odhalují tajemství divoké přírody i lidské houževnatosti.



Julie Caplinová / Vila v Itálii
Vila v Itálii vás zavede do romantického světa, kde minulost a přítomnost splývají na pozadí nádherného Amalfi. Pokud máte rádi dojímavé příběhy plné emocí, napětí a vášně, tahle kniha je přesně pro vás.



Monika Bobková, Martin Červenka / Skryté skvosty



Naše země se pyšní nebývalým množstvím hradů, zámků, úžasných historických objektů a architektonických perel. Některé jsou notoricky známé, jiné jsou však neprávem pozapomenuté a tak trochu ve stínu. Jsou ale neméně krásné a zajímavé a mají neobyčejné osudy. Pojďte s námi tyto skryté skvosty objevit!

Vlastimil Vondruška / Dědictví skotských templářů



2 díly nového románu oblíbeného autora historických krimi příběhů, tentokrát o tajemném pokladu templářů, který nás zavede nejen na hrad Templštejn, ale také do Skotska.

Lenka Chalupová / Hrbaté duše

Bochoř u Přerova, léta 1941 a 1942. V lázeňské vesnici se proplétají osudy dvou mužů – Ambrože Ptáčka, který pro vrtkavou lásku opustil rodinu, a Dezidera Horváta, patriarchy cikánské rodiny hledající v době nacistické okupace bezpečí. Zatímco starosta Lanč se snaží chránit vesnici před nacistickými nařízeními, někdo s potěšením píše udání…

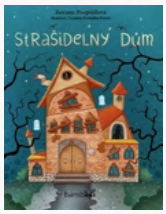


Petra Klabouchová / Vona



Román, který ctí horor i motivy magické Šumavy, vypráví příběh o dobru a zlu, o nenávisti a odpuštění a o hrůzném dědictví, jež čeká na své odhalení. Příběh strachu a o nepochopení, co přechází z otců na syny, i o ženách, které v mužském světě nemají ani právo na jméno – každá z nich je jen další a další Vona.

Zuzana Pospíšilová / Strašidelný dům



Objevte napínavý svět tajemství a přátelství ve Strašidelném domě! Tato kniha vás vtáhne do dobrodružství, které si zamilují děti i rodiče.

Pozvánka na výstavu

Ve dnech 27. a 28. června můžete v naší knihovně zhlédnout putovní výstavu **„Zavádka na Hanáckém Slovácku“**. Tento projekt Moravského zemského muzea v Brně navštívil již několik měst a obcí a určitě potěší všechny milovníky folklóru i u nás.

Představí všech 19 obcí, kde je obřadní tanec zavádka doposud živou tradicí, patřící k vrcholům hodů. V roce 2023 byl zapsán na Seznam nemateriálních statků tradiční lidové kultury České republiky.



K výstavě byl vydán také katalog, který Vás seznámí s historií a současností tohoto obřadního tance – zakoupit jej bude možno na místě.

Výstavu doplní historické fotografie našich krojovaných párů a také texty všech zavádek, které se podařilo dochovat od prvního uvedení v Boleradicích v roce 1991 až po současnost.

Výstavu můžete navštívit v knihovně:
v sobotu 27. 6. 14:00–18:00
v neděli 28. 6. 09:00–11:00 a 14:00–18:00

Těšíme se na Vaši návštěvu! **Dana Veselá a Marta Korábová**

Pokud byste rádi viděli zavádku třeba v okolních obcích, termíny hodů letos dali dohromadi ve Funtaxi:

Pi málo, pi dobré II

Tak se nám oteplilo, za chvíli budou dozrávat meruňky, tedy pokud nějaká budou… A pokud bude ovoce víc jak do buchet, nabízí se možnost jej zkapalnit, aby přinášelo radost po celý rok. A aby mohla vzniknout dobrá pálenka, je potřeba mít kvalitní kvas. Tak bychom si mohli povědět něco o zakládání kvasů. Kvas se dá založit prakticky z čehokoli (nejen ovoce), co obsahuje, laicky řečeno, jednoduché nebo složité cukry. Teď možná někomu bleskla v hlavě jedna filmová hláška Kuzma Matvejiče…

Ovoce, kořeny rostlin, obilí, kapaliny obsahující etanol jako pivo, víno, lze zpracovat na destilát. Věnovat se budu ale pouze založení kvasu z ovoce, které by mělo být z vlastního sadu a destilát z něj udělají v pěstitelské pálenici. Jak taky jinak…

Výtažek destilátu závisí na obsahu cukru v ovoci a kvalita destilátu je závislá na stupni zralosti ovoce. Velmi důležité je, aby ovoce pro výrobu destilátu dosáhlo plné, páleničářské zralosti. Jen tak bude mít vysoký obsah cukru a výbornou vůni. Mnohdy je vidět že ovoce ještě nedozrálo a už je to někde v kádi. Však on to cukr spraví. To je jeden z velkých omylů. Nutno podotknout, že přidávání cukrů do kvasu je dle zákona 61/1997 Sb zakázáno. Přidání řepného cukru do kvasu vždy zhorší kvalitu budoucího destilátu. Řepný cukr (sacharóza) se při kvasném procesu nepřeměňuje na alkohol beze zbytku, tak jako jednoduché ovocné cukry. Sacharóza sice obsahuje po chemické stránce 2 molekuly glukózy, ale při jejím enzymatickém rozkladu kromě alkoholu vznikají ještě tzv. „karbamáty“, které jsou zdraví škodlivé a výrazně znehodnocují chuť vznikajícího. Chuť destilátu je při přidání řepného cukru vždy ostřejší a nepříjemně štiplavější, o dochuti nemluvě. Použití syntetické tresti a další tuning pak celou tragédii dokoná.

Ovoce a bobule tvoří z více jak 80 % voda, následují zkvasitelné cukry, především glukóza a fruktóza. Každý druh ovoce má tyto dva cukry v jiném poměru. Kvasinky mění tyto cukry na alkohol a oxid uhličitý beze zbytku. Dále ovoce obsahuje jiné látky jako kyseliny, bílkoviny, minerály a stopové prvky. Právě z těch stopových prvků vznikají nové aromatické látky. Jejich množství je odvislé od stupně zralosti ovoce. Obsah cukru, respektive fruktózy v ovoci lze zjistit z moštu pomocí moštoměru, případně refraktometru. Toto měření je třeba provádět bezprostředně po sběru, dříve než začne kvasný proces. Obsah cukru v jednotlivém ovoci se liší. Většinou je to v rozmezí 5–12 %. Pokud je cukernatost příliš vysoká, je vhodné kvas zředit na optimální hodnotu vodou. V pálenici se platí za litry vypáleného alkoholu bez ohledu na množství přivezeného kvasu.



Posledních zhruba 5 let mají obrovský boom na soutěžích pálenky z hroznů – hroznovice. Ty jsou jednodruhové, nebo směsky. Velice pěkně jsou hodnoceny. Destilát, stejně jako víno má svoji charakteristickou vůni i chuť. Není tedy divu, že se o ně zvedá zájem. Odbyt vína má klesající tendenci, na trh se tlačí levná vína z dovozu, a tak se nabízí řešení co s přebytky. Někdy je výhodnější hrozny odzrnit, vykvasit stejně jako při výrobě vína, jen s tím rozdílem, že místo do lisu se odveze do pálenice. Kvalitní hroznovici pak můžeme stařit v dubovém sudě po víně… Ale to už je jiná kapitola.

Další důležitou věcí je příprava kvasných nádob. Ty by měly být dobře a snadno ošetřovatelné. Čistota je zde velmi důležitá. I malá plíseň na dně nádoby znehodnotí celý kvas. Proto by se sanace a dezinfekce neměla podceňovat. Nádoby by měly být hladké, bez zbytečných záhybů, snadno umyvatelné. Důležitý je i materiál ze kterého jsou vyrobeny. Za nevhodné lze považovat nádoby železné či hliníkové, poněvadž organické kyseliny reagují s kovy a následně dochází k narušení kvality destilátu. Nemohu opomenout ani dřevěné nádoby. Kdysi běžná věc, dnes spíše rarita. Jejich sanitace má svoje zásady. Je sice složitá, ale má svoje benefity. Proto pálenice, kde se vyrábí špičkové destiláty, stále dělají kvasy v dřevěných tancích. Dřevěné nádoby je třeba prvně důkladně omýt studenou vodou a vydrhnout rejžákem. Až potom můžeme použít horkou vodu a případný sanační přípravek. Kdyby se použila rovnou horká voda, otevřely by se póry ve dřevě a vše špatné se do nich zažere. Pak už to ze dřeva nikdo nedostane.

Velikost nádob je obvykle od 30 do 220 l, výjimečně až 1 000 l. Je s nimi mnohem lepší manipulace a jednodušší údržba. Je ale potřeba dávat pozor, z jakých plastů je nádoba vyrobena. Etanol rozpouští činidla obsažená v plastu, a tím se znehodnocuje. Pozor je třeba dávat i na těsnění, hadice a ventily. Je rozdíl používat nádobu na víno, kde je obsah alkoholu do 15 %, a tutéž nádobu používat na uchování destilátu, kdy je koncentrace 50 % a více. Zde se jako ideální materiál jeví sklo nebo nerez. Pozor ale na přístup vzduchu. Zatímco u vína je přítomnost vzduchu v nádobě nežádoucí, u destilátu je to žádoucí z důvodu zrání a stáření. Je velkou chybou uchovávat destiláty v hermeticky uzavřených nádobách jako například v zavoskovaných lahvích. To je ale na samotnou kapitolu.

Zakládání kvasu

Kvas je třeba založit pokud možno co nejdříve po sběru. Někdo ovoce dokládá během celého období zrání. Někdo týden, někdo dva a někdo taky celý měsíc. Ideál je založit kvas v jeden den. Pokud není dostatek ovoce na velkou nádobu (220 l), tak je výhodnější si to rozdělit do několika menších nádob, kdy si každá várka projde nenarušovaným kvasným procesem a až po dokvašení mohu kvasy scelit před přepravou do pálenice. Nádoby nikdy neplníme více jak do 4/5 objemu. Má to svoje opodstatnění. Jednak nám kvas z nádoby „neuteče“, a taky je důležité aby nad hladinou zůstal prostor pro unikající oxid uhličitý. Kvasení začínáme tím, že ovoce pomeleme, rozdrtíme nebo nastrouháme, případně zbavíme pecek či jádřinců. Tím se uvolní šťáva a v ní obsažený cukr, který začíná okamžitě kvasit. To je nejcitlivější etapa celého kvasného procesu. V průběhu kvasu se krom žádaných kvasinek v kvasu rozmnožují také nežádoucí plísně a bakterie, které je potřeba potlačit a zamezit okysličování kvasu. Právě přístup vzduchu v kvasu podporuje hnilobné procesy, rozvoj plísní a zvrhnutí etanolového procesu do octového kvašení. Proto by kvas neměl obsahovat větší kousky ovoce, aby v něm nedocházelo k tvorbě nežádoucích vzduchových kapes. Do kvasu nepatří stopky, listí, nezdravé, nahnilé nebo chorobami napadené ovoce. Pozor také na padané ovoce. To rychle ztrácí šťavnatost, podléhá hnilobě, a ta se následně podepíše i na kvalitě destilátu.

Jádřincové ovoce jako jablka, hrušky, kdoule rozemeleme pokud možno na kaši. Do kvasu pronikají i chutě a vůně jádřinců. Kvas musí být tekutý a ne kašovitý. Zvláště u jablek je nezbytně nutné ředění vodou navzdory nižšímu obsahu cukru, a to až 20 l vody na 100 l kvasu, jinak vznikne pyré, které dobře neprokvasí. U hrušek je zase víc jak cukernatost nutné pohlídat si pH, které by mělo být kolem 3.

Peckoviny je při zpracování potřeba rozmačkat. Pokud obsahují málo šťávy, je vhodně je zalít přiměřeným množství vody, aby se z nich vytěsnil vzduch, kvas se dal promíchat a na povrchu se vytvořila souvislá hladina. Pozor, aby se nepoškodily pecky. Ty obsahují amygdalin, který se při rozbití pecek uvolní do kvasu, přičemž se rozloží na kyanovodík a benzenaldehyd. To jsou látky, které jsou ve větší koncentraci zdraví škodlivé. Jejich množství je závislé na technologii zpracování kvasu, ale úplně se jim vyhnout nelze. Použitím odpeckovače docílíme kašovité struktury kvasu a zároveň zbavíme ovoce pecek, které pak můžeme v určitém množství vrátit do kvasu, a tím si určit míru „mandlové chuti“. V literatuře se píše o přidávání okolo 10–30 % pecek zpět do kvasu. Někdo neodstraňuje pecky vůbec. U některých peckovin (dorancie) odstranit pecky před prokvašením ani není možné. Inu sto lidí, sto názorů a všichni mají svoji pravdu. Důležitý je výsledek.

Samotné kvašení začíná, jak jsem se již zmiňoval, hned po sběru a ztekutění ovoce. Dříve se běžně používaly pivovarnické či pekařské kvasinky, někdo dává dodnes na dno kvasné nádoby starý chléb. Cukrem se mnohdy také nešetří, a tak to podle toho taky vypadá. To vše se samozřejmě odrazí na vůni i chuti destilátu. Dnes máme ušlechtilé kvasinky pro různé odrůdy, respektive druhy ovoce. K tomu nepřeberná škála živných solí, enzymů, případně kyseliny. Před jejich použitím je dobré se poradit se zkušeným odborníkem. Bez těchto pomocníčků se dnes neobejde ani žádný vinař.

Zjednodušeně, jde o to ovoce, co nejrychleji ztekutit a prokvasit co nejčistším procesem pro dosažení co nejvyššího výnosu alkoholu.

Dalším důležitým faktorem kvašení je v jakých teplotních podmínkách bude probíhat kvasný proces. Ideální teplota je 18–20 °C. Jsou ale i ušlechtilé kvasinky, které prokváší při teplotách blížících se 5 °C. Lze použít i turbokvasinky, kdy se dá docílit až 18 % alkoholu. Ne vždy je ale žádoucí se honit za co nejvyšším obsahem alkoholu na úkor jeho kvality. Uvádí se že by měl mít kvas před destilací cca 3,5 % zbytkového cukru. Samotný kvasný proces lze regulovat pomocí teploty. Při teplotě pod 15 °C dochází ke zpomalení kvasného procesu a může dojít až k jeho zastavení. Záleží na použitém druhu kvasinek. Při teplotách nad 25 °C v otevřených nádobách bez kvasné zátky může docházet ke ztrátě aromatických látek.

Míchat či nemíchat kvasem? Důležitých je cca prvních 5 dní. Je třeba vytvořit homogenní směs bez vzduchu, čehož se dá dosáhnout pomalým promícháváním kvasu. Záleží i na ovoci a jeho konzistenci. Řídké tekuté a kašovité kvasy jsou už tak homogenní, že se nemusí míchat. Základní míchání provede už samotný vznik oxidu uhličitého. Ten stoupá k hladině a přirozeně kvas promíchává. Při uzavřené nádobě zůstává oxid uhličitý nad hladinou a jelikož je těžší jak vzduch, vytěsní jej, a jeho přebytky odchází kvasnou zátkou ven. Během tohoto procesu nedoporučuji nádobu otvírat ani do kvasu jakkoli zasahovat. Ten je chráněn přítomností oxidu uhličitého před bakteriemi a hnilobou. Po ukončení kvašení před transportem do pálenice kvas promícháme. Pokud nemáme k dispozici uzavřené kvasné nádoby, promícháváme kvas maximálně prvních 5 dní. Pak do něj nezasahujeme. Na povrchu se vytvoří takzvaný klobouk. Je to přirozené víko, pod kterým probíhá kvasný proces. Vzniklý klobouk je sice chráněn unikajícím oxidem uhličitým, ale můžeme jej v případě potřeby lehce ošetřit práškovou sírou. Je to prevence proti plísním a hnilobě.

Proto je potřeba nechat v nádobě nad kvasem dostatek volného prostoru, aby se alespoň část oxidu uhličitého udržela nad hladinou a docházelo k co nejmenšímu kontaktu s kyslíkem. Kvas je potřeba zvláště pokud máme otevřené nádoby hlídat, a jakmile začne klobouk klesat, je potřeba vrchní část klobouku o síle cca 3–5 cm neprodleně odstranit a až poté kvas promíchat. Klobouk se nesmí v žádném případě ponořit do kvasu. Na povrchu klobouku dochází díky přístupu vzduchu k hnilobným procesům, množení bakterií a plísní. Dokud to vše plave nad hladinou kvasu, je vše v pořádku.

Když to celé shrnu, vypadá to jako velká věda. Stačí mít zralé ovoce, to rozmělnit, dát do čisté a sterilní nádoby, dokonale promíchat a uzavřít pod kvasnou zátku, udělat kvasinkám pohodlí… Ale vždycky se vyskytne nějaké „ale“, tak doufejme, že těch „ale“ nebude moc.

Příště něco o pěstitelských pálenicích, o způsobech destilace a o tom co se to vlastně děje v kotli.

Rado Jurák, Lubomír Majer, SRRD

Pozvání na Jánské hody 2026

Boleradští stárci, starky a chasa Vás srdečně zvou na Jánské hody, které se budou konat od pátku 26. 6. do neděle 28. 6. 2026.

K tanci a poslechu bude hrát CM sourozenců Osičkových z Velkých Bílovic a DH Lácaranka z Kobylí.

Vstupné:
odpolední/večerní vstup: 150 Kč,
celodenní vstup: 250 Kč

Večerní zábava od 20:30 hod.
K tanci a poslechu hraje dechová hudba Lácaranka.

Foto: Martin Pištěk

Stárci a starky:
Bohuslav Barek a Michaela Zoubková
Marek Vintrlík a Rozálie Ježorková
Petr Brablík a Adéla Rychlá
Petr Plevač a Amálie Ježorková

Chasa:
Lukáš Barek a Alžběta Stehlíková
Václav Stehlík a Amálie Korábová
Ondřej Málek a Julie Vystoupilová
Tadeáš Klimeš a Adéla Vystoupilová
Petr Rozkydal a Kateřina Čermáková
Gabriel Koráb a Sabina Reiterová
Robin Klein a Agáta Šamalíková

Sklepníci:
Daniel Čurda, Matyáš Rychlý

Sklepnice:
Anička Lindušková, Valerie Málková,
Aneta Rosívalová, Eliška Tesařová,
Amálie Sychrovská, Barbora Stehlíková

PÁTEK 26. 6.
Stavění máje v 18:00 hod.
CM sourozenců Osičkových ve 20:00 hod.

SOBOTA 27. 6.
Průvod obcí od 1. starky ve 14:30 hod.
Tradiční Moravská beseda a dětské sólo v 17:00 hod.
Večerní zábava od 20:30 hod.
K tanci a poslechu hraje dechová hudba Lácaranka.

NEDĚLE 28. 6.
Požehnání v kostele ve 14:30 hod.
Průvod obcí od kostela k 1. stárkovi
Zavádka v 17:00 hod.
Večerní zábava od 20:30 hod.
K tanci a poslechu hraje dechová hudba Lácaranka.



Boleradický kroj

Co všechno si na sebe oblékají stárci a starky v Boleradicích? Většina z vás jistě ví, někteří tuší, někteří ale možná nemají s krojem osobní zkušenost – právě pro ně nabízíme alespoň základní popis součástí našeho severního hanácko–slováckého slavnostního kroje!

Věnec. Objevují se na něm především bílé, růžové a světlemodré květiny (tyto barvy jsou typické pro celý kroj). Nezdobí se stříbrnými třásněmi ani zrcátky jako v okolních obcích. Na temenu hlavy jej doplňují „copy“ – ozdoby ze stejného materiálu jako věnec, které se dají tvarovat do účesu starky. U vdaných žen se věnec nahrazuje tzv. turečákem – dlouhým barevným šátkem.

Krézl. Je součástí rukávců, krajkový, naškrobený do pravidelných skladů.

Kordula. Ušitá z červeného sukna, bohatě vyšívaná korálky, stříbrnými nitěmi, lacetkami. Ve spodní části najdeme zelená „žebra“ typická pro tento region. Horní část lemují skládané mašle a krajka, na zádech najdeme tři svislé křivky vyšívané barevnou vlnou.

Rukávce. Naškrobené do tvaru balonů, nahoře vytvarované do špičky.

Podvazadla. Malované (nebo jednobarevné) stuhy ovázané kolem krajkového lemu rukávců. Jsou na několika místech skládané do tvaru květin/hvězdiček. Splývají až k lemu sukně.

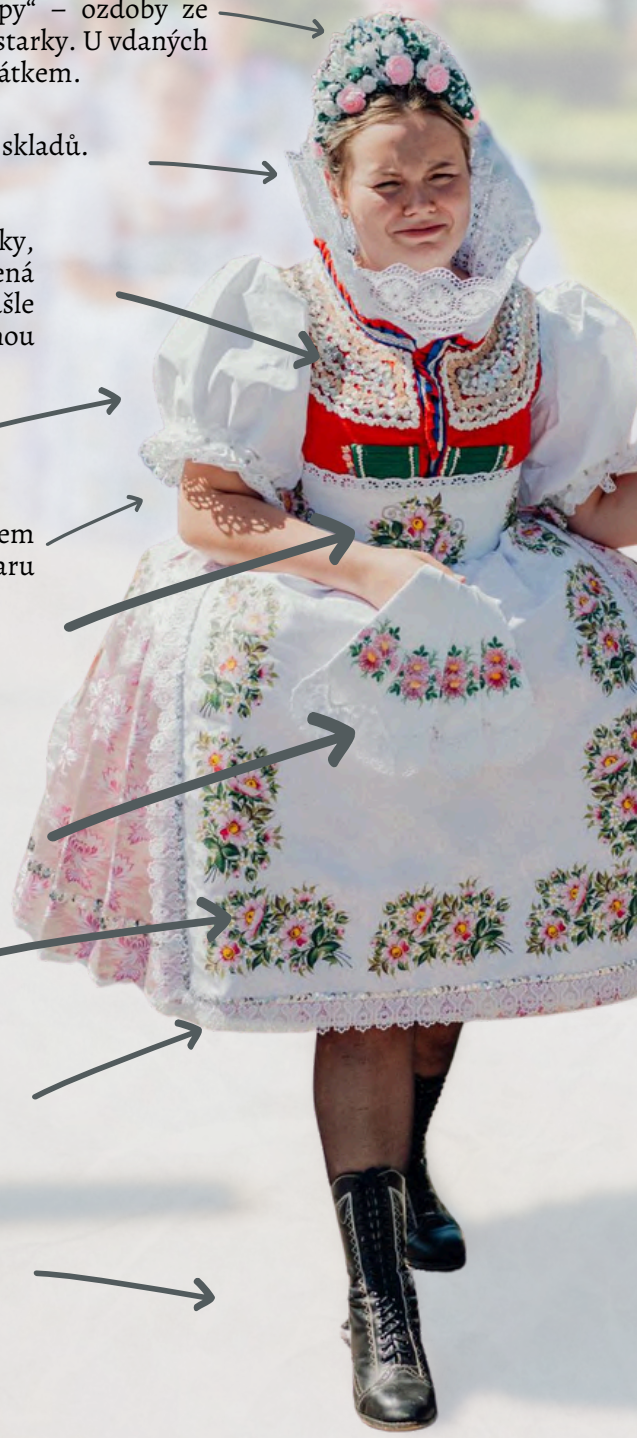
Pás a mašla. Malovaná (nebo jednobarevná) široká stuha je podložená naškrobeným pásem zdobeným krajkou. Po uvázání na velkou mašli na zádech její konce splývají k lemu sukně.

Kapesník. Vyšívaný květinovými motivy, lemovaný krajkou, skládaný na čtyři cípy. Květiny ladí se zástěrou a mašlemi.

Zástěra. Zdobená malováním ve tvaru „U“ nebo jednobarevná, lemovaná krajkou a stříbrným prýmkem. Někdy se jí říká „fěrtoch“.

Sukňa. Vrchní sukně je z brokátu, nejčastěji světle modrého ale i růžového či jiných barev. Dolní lem zdobí krajka, ve spodní části se také nachází stříbrná či flitrová porta. Pod ní je schováno několik naškrobených a naskládaných plátěných spodnic, které se někdy uvazují nad tzv. „jelito“ – měkký váleček uvázaný v pase.

Boty. V současnosti se nosí vysoké šněrovací.





Klobók. Jinde se pro tento typ užívá název „goralovňák“, ale zde toto pojmenování běžné není. Je hustě až téměř po střed zdobený korálky. Výraznou dominantou je mašlové kolečko s velkou vonicí, (první čtyři) stárci navíc přidávají dva bílé kosárky.

Kordula. Opět má (obvykle) zelená žebra, je bohatě vyšívaná barevnou vlnou, především v dolní části zad.

Mašle. Dlouhé stuhy často malované květinovými motivy, připevněné na trojbarevném „kolečku“.

Spony. Skládané mašle na plátně lemované krajkou, opět v barvách zjemněné trikolory.

Košula. S nabíranými rukávy, krajkové zdobení na prsou a manžetách.

Pásek. Široký kožený opasek s červeným lemem a zapínáním, pobitý jednou klikatou řadou cvočků.

Juchačka. Čirá láhev kónického tvaru s bílým vínem, zdobená stužkami.

Gatě. Bílé s vaflovitou strukturou, tzv. „piké“.

Boty. Černé, kožené, holínkového typu, u nás běžně bez podkůvek.

Hvězdy nad Nedánovem



Nedánov je pro nás místní známým místem krásných výhledů do krajiny, ale má ještě jednu velkou přednost. Díky nižšímu světelnému znečištění nabízí dobré podmínky pro pozorování noční oblohy. Máme tak jedinečnou možnost sledovat hvězdy a další nebeské objekty v podmínkách, které by nám mohla závidět nejedna větší obec či město.

Na konci dubna se na Nedánově sešli zájemci o hvězdy, planety i vzdálené galaxie. Pozorování vedli **3 Hvězdáři** – astronomové, kteří dokázali i složité jevy související s vesmírem vysvětlit poutavou a srozumitelnou formou. Bylo vidět, že o vesmíru nejen mnoho vědí, ale že je jejich nadšení skutečně nakažlivé. Samozřejmostí byly i speciální hvězdářské dalekohledy, díky nimž jsme mohli nahlédnout mnohem dál, než kam dosáhne lidské oko.

Večer jsme zahájili pohledem na Venuši a Jupiter. Poté jsme na obloze našli Velký vůz, dále Velkou medvědici a následně také Polárku s Malým vozem. Další zastávkou byla kulová hvězdokupa M3 v souhvězdí Pastýře. Následovalo pozorování Vírové galaxie M51 v souhvězdí Honících psů, Bodeho galaxie M81 a galaxie Doutník M82. Podívali jsme se také na známou dvojhvězdu Cor Caroli. Vizuálně jsme dokázali rozlišit i hvězdy Alkor a Mizar ve Velkém voze. Celou prohlídku noční oblohy pak symbolicky zakončil pohled na Měsíc, jehož krátery byly v dalekohledu nádherně patrné. Někteří z nás měli navíc štěstí spatřit několik padajících hvězd z meteorického roje Lyridy.

Velkým přínosem celé akce byla možnost zeptat se na cokoliv, co účastníky zajímalo. Organizátoři ochotně odpovídali na otázky týkající se letů do vesmíru, Mezinárodní vesmírné stanice, souvislostí mezi znameními zvěrokruhu a astronomickými souhvězdími nebo třeba možností existence života mimo naši planetu. Právě díky podobným diskusím člověk zjistí, jak fascinující a zároveň rozsáhlý obor astronomie je.

Za sebe musím říct, že možnost pozorovat noční oblohu s profesionálním výkladem přímo na našem Nedánově je opravdu



výjimečný zážitek. Nejde přitom o akci určenou jen pro nadšence do astronomie. Na své si přijdou i úplní laici a lidé všech věkových kategorií, kteří se chtějí na chvíli zastavit a podívat se nad sebe.

Další pozorování na Nedánově proběhne 18. srpna. Více informací najdete na webových stránkách www.3hvezdari.cz.

Jiří Víteček
Foto: 3 Hvězdáři, Roman Ponča a Vít Lukaštík



Snímek Vírové galaxie, exponovaný 42 minut v průběhu pozorování. Na snímku jsou také viditelné družice v podobě dlouhých světlých čar.

Krmení ano, zbytky ne

Krmení lesní zvěře a ptactva starým pečivem je pro zvířata nebezpečné a může jim způsobit krutou smrt.

Mnoho lidí nosí do přírody tvrdé rohlíky a chleba v dobré víře, že zvířatům pomáhají. Pro volně žijící živočichy je však lidské pečivo doslova časovanou bombou.

Často bohužel nacházíme na Oskerušové cestě za bytovkou na konci ulice Pastýřská poházené pečivo a dokonce i jiné zbytky jídla, které tam lidé záměrně nechávají a proto jsme se rozhodli napsat tento článek.

Proč je toto jednání pro volně žijící živočichy tak nebezpečné, jaké zdravotní problémy jim způsobuje a čím pečivo správně nahradit?

Proč pečivo a zbytky jídla zvířatům škodí

Pečivo je průmyslově zpracovaný produkt vyrobený pro lidi, nikoli pro trávicí trakt divokých zvířat. Totéž platí o zbytcích z kuchyně.

- **Obsah soli a koření:** Sůl je pro divoká zvířata ve větším množství toxická. Způsobuje selhání ledvin a těžkou dehydrataci.
- **Nevhodné sacharidy:** Rychlé cukry v pečivu způsobují překyselení žaludku a narušují přirozenou mikroflóru v těle zvířat.
- **Riziko plísní a hniloby:** I když se pečivo zdá suché, často v sobě skrývá neviditelné spory plísní. Zbytky vařeného jídla pak podléhají rychlé zkáze. Obojí zvířata fatálně otráví.
- **Bobtnání v žaludku:** Suché pečivo po pozření nasákne žaludeční šťávy, prudce zvětší svůj objem a zvířeti hrozí prasknutí trávicího traktu.



- **Lákadlo pro hlodavce:** Poházené jídlo v blízkosti obydlí navíc nepřitahuje jen lesní zvěř, ale funguje jako spolehlivý magnet pro potkany a krysy.

Následky pro konkrétní druhy zvířat

Každý druh reaguje na lidskou stravu specifickými a velmi vážnými zdravotními problémy.

Spárkatá zvěř (srnci, jeleni, divočáci)
U přežvýkavců vede konzumace pečiva k takzvané acidóze bachoru. Pečivo v žaludku bleskově zkvasí, vznikne kyselina mléčná, a ta spálí žaludeční stěnu. Zvíře umírá několik dní v obrovských bolestech na celkovou sepsi a dehydrataci.

Vodní ptactvo (labutě, kachny)
Pravidelné krmení pečivem způsobuje u ptáků podvýživu. Pečivo jim zaplní žaludek, ale nedodá žádné živiny ani vitamíny. U mláďat to vede k nevyléčitelné deformaci křídel zvané andělská křídla, kvůli které ptáci už nikdy nevzlétnou a hynou.

Jak zvířatům pomoci správně
Pokud chcete divoké zvěři v zimě nebo během roku přilepšit, zvolte raději přirozenou potravu.

- **Pro lesní zvěř:** Přineste raději jablka, mrkev, žaludy, kaštany nebo sušený oves a seno...
- **Pro vodní ptáky:** Ideální jsou listy salátu, ovesné vločky, hrášek, kukuřice nebo speciální granule pro vrubozobé ptáky...
- **Pro ptáky v krmítkách:** Vsaďte na slunečnicová semínka, mák, lněné semínko, vlašské ořechy nebo hovězí lůj...

Nejlepší cestou, jak zvířatům neublížit, je poradit se předem s místním mysliveckým spolkem, který vám přesně řekne, co a kam můžete v danou roční dobu donést. Zbytky z kuchyně a staré pečivo patří výhradně do popelnice na bioodpad nebo do směsného odpadu, nikdy ne volně do přírody!!!

Výzva pro majitele čtyřnohých mazlíčků: Uklízejme po svých psech!

Rádi bychom touto cestou poprosili všechny pejskaře o důsledný úklid exkrementů. Cesta za bytovkou a celá Oskerušová cesta na konci ulice Pastýřská je plná psích hromádek. Platí to i pro travnaté části, kudy lidé běžně chodí.

Sesbírat exkrement do sáčku a vyhodit jej do koše (případně odklidit dál do pole) zabere minimum času. Touto trasou prochází spousta rodin s dětmi a jezdí zde cyklisté. Prošlápnutá hromádka na botě nebo na kole dokáže zkazit celou procházku.

Buďme k sobě ohleduplní, ať máme okolí čisté a pěkné. Děkujeme.

Alexandra a Petr Brablíkovi, Boleradice

Roháč obecný a další hmyzí obři z Boleradic

Nastává čas léta, čas vedra takového, že občas člověk celou noc může sedět na terase v trenkách. Také čas divokých bouřek. Právě po takové letní odpolední bouřce můžete vpodvečer často ve vzduchu zaslechnout zvuky hrozivého bzučení a spatřit tvora, kterému se bez nadsázky dá říkat hmyzí vrtulník a proti němuž i hrozivá sršeň je pouhou muškou. Ano, přilétá k nám roháč obecný (*Lucanus cervus*) (Linnaeus, 1758), obr evropské hmyzí říše (vlastně největší brouk Evropy!), majestátní a respekt budící tvor, a k našemu velkému štěstí také stálý rezident a obyvatel Boleradic.

Za to, že se roháčovi v Boleradicích tolik daří, vděčíme několika faktorům. Tím hlavním je skutečnost, že naše obec, polohou v příznivém a teplém nížinném klimatu, je z několika stran obklopena dubovým a habrovým lesem. Právě dubové lesy, ve kterých jsou ponechány pařezy a padlé kmeny, jsou pro tohoto brouka ideálním prostředím pro vývoj, neboť právě v nich tráví podstatnou část svého života. Roháč v podobě, v jaké ho všichni známe, tedy jako velkého rohatého brouka (pokud jde o samečka), tráví jen zlomek svého



Sameček roháče obecného, pozorovaný v ulici Zahrady v Boleradicích.



Samička roháče obecného, přelézající trs šruchy zelné pod hrází rybníka v Boleradicích.

dospělého věku. Předtím se vyvíjí 3–5 let jako larva poté, co samička naklade vajíčka do trouchnivějících kmenů, klád a pařezů. Dospělý roháč se líhne na podzim, přezimuje v kukelní komůrce a teprve pak vylétá, nejdříve v květnu. Dospělý jedinec pak žije jen několik týdnů či měsíců, rozmnoží se a umírá. Samčí charakteristické parůžky pak slouží, podobně jako je tomu například u jelena, právě k zápasu mezi samci. Hlavním časem pozorování u nás je pak z mé zkušenosti přelom června a července, kdy ho můžete spatřit poblíž lesů prakticky všude kolem Boleradic, včetně zahrad a pozemků v intravilánu obce. Největší četnost výskytu pravidelně už několik let zaznamenávám kolem cesty nad hřištěm směrem na Homolu, kam s dětmi každoročně pořádáme výpravy „za roháčem“. Místy s velmi častým výskytem jsou ale i Kuntinov či okolí rozhledny Nedánov a také další místa kolem Boleradic. Jeho zvýšenému výskytu v posledních letech prospívá také omezení spotřeby pesticidů v zemědělství.

Roháč obecný je evropsky významným, zvláště chráněným a ohroženým druhem. Jeho výskyt ohrožuje zejména likvidace stanovišť vhodných pro jeho rozvoj. Odstraňování starých stromů a pařezů či jejich vytrhávání a orba pasek znemožňují jeho šíření. Menším rizikem je pak černá zvěř, kdy se larvy roháče občas stávají pochoutkou pro divočáky. Přirozené nebezpečí pro roháče dále představují ptáci, často můžete nalézt části těl těchto brouků, zejména parůžky nebo krovky, které ptákům nechutnají. V České republice se nejhojněji vyskytuje na právě u nás na Jižní Moravě, ostrůvkovitě pak i v některých oblastech Čech.

Dalším broukem podobným roháčovi, se kterým se v Boleradicích od počátku léta můžete často setkat, je *Dorcus parallelipipedus* (Linnaeus, 1758) – roháček kozlík. Patří do stejné čeledi – Lucanidae (roháčovití), jen je o něco menší a z mých pozorování je doba jeho výskytu u nás krapet dřívější než u roháče obecného. Občas může také dojít k jeho záměně se samičkou roháče obecného, která je ale obvykle podstatně větší.



Sameček roháčka kozlíka pozorovaný pod Předním koutem u Boleradic.

Zcela z jiné větve hmyzí rodiny, z čeledi vrubounovitých, pak pochází další velikán hmyzí říše, nosorožík kapucínek (*Oryctes nasicornis*) (Linnaeus, 1758), jehož výskytu v posledních letech u nás pomáhá mimo jiné i kompostování a používání různých typů rašelin a mulčovacích kůr třeba u zahrádkářů. Mimo lesní prostředí plné tlejících dubů či buků využívá nosorožík jako svůj biotop právě pařeniště, zahradnické komposty či hnojiště. Paradoxně tak lidská aktivita pomáhá rozšířit výskyt tohoto nádherného brouka – v ČR se jedná o ohrožený a chráněný druh. Také nosorožíka u nás můžete pozorovat hlavně v průběhu léta.

Pozorování brouků je skvělá a dobrodružná aktivita. Odhaluje nám obrovskou pestrost a rozmanitost světa, který se, téměř neviditelný, odehrává paralelně s tím naším, a který obvykle s nelibostí registrujeme pouze tehdy, pokud



Této samičce nosorožíka praskl štít patrně po nárazu do lampy u prodejny Jednota COOP v Boleradicích.

nám naši drobní sousedé začnou požírat výpěstky na zahrádce, vinice nebo ovocné stromy. Je to škoda.

Doba moderních technologií nám dnes pak nabízí skvělé nástroje, jak se zapojit nejen do sběru dat, ale i do přesného určování a zaznamenávání našich pozorování přírody prostřednictvím online databází typu např. iNaturalist, ve které alespoň já všechna svoje pozorování zaznamenávám. Pokud už u sebe člověk neustále nosí mobil s fotoaparátem, je to výborná příležitost, jak jeho využití věnovat něčemu alespoň trochu užitečnému. Zkuste to také, pomůžete tím nejen mapovat naši přírodu, učit se o ní a rozšiřovat si tak obzory, ale třeba i zaznamenat a uchovat její dnešní obraz pro příští generace!

Antonín Vejvančický

Léto před 160 lety

Rok 1866 zůstane pro každého občana nezapomenutelným pro válku s Pruskem. Obtíže které se snášely nedají ani vyslovit. Po bitvě u Hradce Králové kde 3. července byli Rakušané na hlavu poraženi, ustupovala rakouská armáda, a její ústup se proměnil v útěk. Rakouské vojsko bylo stahováno k Vídni a Prušáci táhli za ním. K nám do Boleradic přišly v druhé polovině července v počtu asi 25 tisíc mužů, vedení generálem Hornem. Jejich průvod trval od rána do poledne, usadili se ve Vorličkách kde měli hlavní svůj stan, tam taky zabil jeden voják vojáka kterého pak na místě pohřbili.

Ještě toho dne pak odtáhli směrem k Hustopeči kde se pak rozložily. Za několik dní přišly k nám zpět v počtu 2 tisíc mužů a několik koní, kde se rozložily po domech. V každém domě jich bylo usazeno na 10 u velkých sedláků až na 20. Muselo se jim dávati to nejlepší jídla, jinak se brali sami, ta jejich žravost se stala příslovečnou: „Žere jako Prajs". Ba i nocleha jím lidé museli dáti ve světnici, sami pak spali někde na hůře.

Z knihy Dějiny městečka Boleradic od Karla Kučery přepsal

Jiří Víteček



Bitva u Hradce Králové, obraz G. Bleibtreu.

Věděli jste, že...

Prusko-rakouská válka byla krátký, ale velmi významný konflikt mezi Pruskem a Rakouskem, který se odehrál v roce 1866. Obě mocnosti soupeřily o vedoucí postavení v německých zemích. Rozhodující byla bitva u Hradce Králové, která byla největší bitvou na našem území v historii a v níž Prusko zvítězilo díky modernější armádě, lepšímu velení a organizaci. Válka trvala jen několik týdnů, ale její důsledky byly zásadní. Rakousko ztratilo vliv v německých záležitostech a Prusko se stalo hlavní silou, která následně položila základy ke sjednocení Německa.

Meče z Boleradic v propastech věků

Snad každý malý kluk si rád hraje s mečem – toto konstatování nepochybně platí i pro kluky z naší dědiny. Jen málo je ale známo o tom, že vlastnictví a užívání meče, rozhodně nejenom jako hračky, má v naší obci pozoruhodně dlouhou a doložitelnou historii. V dnešním příspěvku čtenáře tedy znovu zavedeme do hlubin času, budeme putovat napříč staletími a dokonce tisíciletími právě proto, abychom ho seznámili s historií a nejvýznamnějšími nálezy mečů a tesáků u nás a v našem nejbližším okolí.

Doba bronzová

První nalezené meče zaznamenané v lidské historii se objevují v lokalitě Arslantepe v dnešním Turecku, a datované jsou cca 3 300 let př. n. l. V našem středoevropském prostoru se pak první nálezy mečů datují kolem poloviny druhého tisíciletí př. n. l. Už právě v tomto časovém období je pak doložený první nález meče z Boleradic. Jedná se o velmi dobře dochovaný meč ze střední doby bronzové, nalezený na našem katastru na konci 19. století. Právě originál tohoto bronzového meče, datovaného do 15.–14. století př. n. l., tvoří pomyslný počátek osy vyprávění o historii meče na výstavě příznačně nazvané „Evropský meč“, která je od dubna do listopadu roku 2026 ke shlédnutí v Technickém muzeu v Brně. Střední doba bronzová, nazývaná též dobou mohylové kultury, je období dějin datované zhruba od 16. do 12. stol. př. n. l. Tato epocha je mimo jiné charakteristická právě významným rozvojem těžby a zpracování rud a též rozmachem bronzové metalurgie. Na Moravě, která v tomto období spadá do teritoria středodunajské mohylové kultury, tak dochází nejen k nálezům bronzových mečů, ale i seker, srpů, břitev či jehlic. Pokud jde o meč z Boleradic, badatel Václav Furmánek jej popisuje v odborném periodiku *Slovenská archeológia* v r. 1973 jako:



Fotografie originálu meče z doby bronzové nalezeného v Boleradicích a jeho zákres v díle A. Makowskeho: „Beiträge zur Urgeschichte Mährens” (1896).

„… ojedinělý nález krátkého meče s trapézovitou rukojetí, opatřenou čtyřmi otvory pro nýty, dva nýty jsou ještě zachovány; čepel je v horní třetině zdobena po obou stranách středového žebra systémem teček, rýžek a obloučků; d. 410 mm, max síla 8 mm.”



Průzkum Josefa Poulíka z r. 1942, dnes poněkud neobvyklý pohled ze zahrad nad Randlí směrem ke kapli sv. Rocha.

Meče velkomoravské

Chceme-li se v našem pátrání po mečích posunout dále, musíme přeskočit časový úsek dlouhý více než 2 000 let. Dostáváme se tak až do 9. století n. l., kdy jsou v Boleradicích a okolí doloženy další nálezy mečů v hrobech bojovníků ze slovanských pohřebišť. V roce 1942 dochází zásluhou zemědělce Cyrila Horáka k objevu a důkladnému průzkumu velkého slovanského pohřebiště v lokalitě Randle, nad kapličkou. Prozkoumáno tehdy bylo celkem 59 hrobů se staroslovanskými milodary z počátku 9. století, které byly objeveny pod povrchovou vrstvou hrobů morových z pozdější doby, ze 17. století. Výzkum tehdy vedl významný český archeolog Josef Poulík a s ohledem na to, že probíhal za Protektorátu, byl též dozorován Němci. Pro naše dnešní téma je zajímavý hrob č. 19, celkově se jednalo o nejvýznamnější nález v lokalitě. V hloubce asi 175 cm byla objevena dochovaná kostra bojovníka s železným mečem po levé ruce a dalšími železnými nástroji – kovaným vědérkem, nožem a dalšími zlomky. Meč byl značně zkorodovaný, na čepeli byly





dochovány zbytky dřevěné pochvy a rukojeť byla ukončena oválným knoflíkem. Celková délka meče je 740 mm. Poulík v roce 1948 o nálezu napsal: *„Až dosud nemáme v moravském slovanském inventáři obdoby boleradického meče. Podobných mečů bylo nejvíce nalezeno na severu (zejména v Norsku), badatelem J. Petersenem, ten je označil typem M a datoval je do poloviny 9. století. Považuje tyto meče za vikingské zbraně. Tvar meče z Boleradic je zatím ojedinělý ve středoevropském slovanském inventáři.“*

Josef Poulík v roce 1948 mohl oprávněně mluvit o *ojedinělém* nálezu velkomoravského meče. Až posléze se totiž s těmito velkomoravskými meči setkal častěji při výzkumech v Uherském Hradišti (od 1948), Mikulčicích (od 1954) nebo Pohansku (od 1958), kde se mečů v hrobech tehdejších elit objevilo vícero.



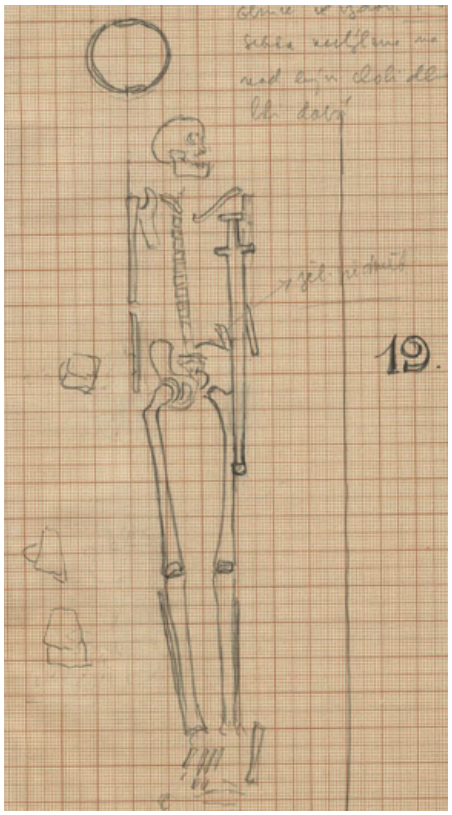
Fotografie hrobu moravského bojovníka z Randle – detail lebky s vědrem, celkový pohled, detail meče, zákres vedoucího výzkumu Josefa Poulíka.

Hotařský kopec

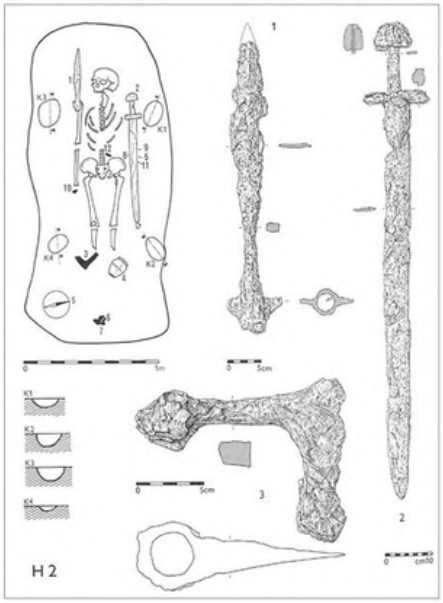
O několik dekád později, v roce 1984, prozkoumává při pracech souvisejících s půdními úpravami archeolog Josef Unger a jeho tým další rozsáhlé pohřebiště poblíž katastru Boleradic, na dnes již neexistující rozorané ostrožně zvané Hotařský kopec, jihozápadně od Morkůvek, po levé straně u polní cesty na lokalitu Hrádek v Kuntinově. Také v tomto případě se jedná o pohřební místo z 9. století n. l. Mezi 25 prozkoumanými hroby zde vyniká centrální hrob č. 2, ve kterém byl uložen k odpočinku



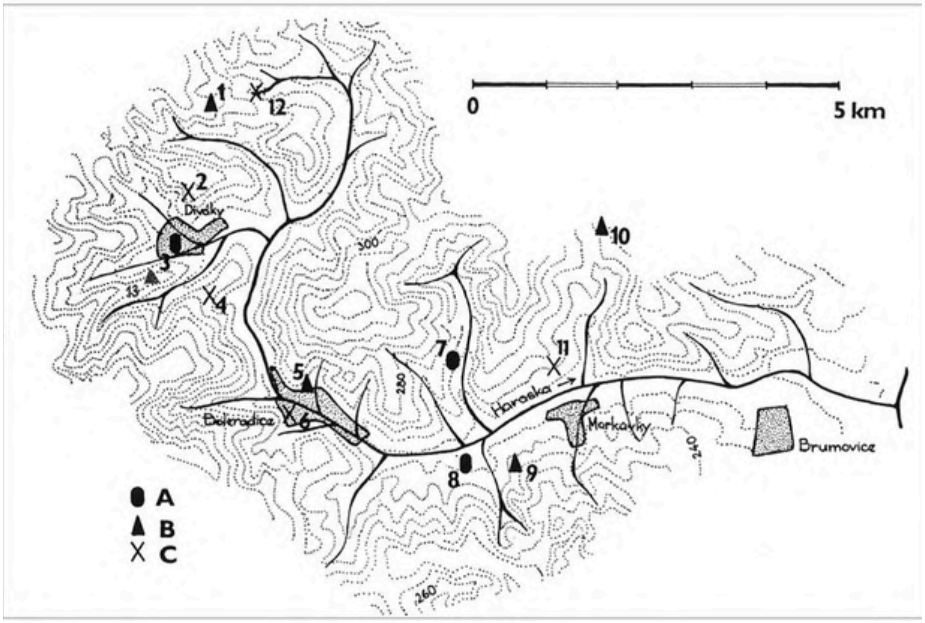
Dnes rozoraný Hotařský kopec u Morkůvek v 80. letech 20. stol.



původně v duté komoře vyztužené dřevěnými kůly další moravský bojovník i s dochovanou osobní výbavou. Poblíž kostry na Hotařském kopci se našel nejen meč, ale též kopí, sekera, hliněný hrnek,



Zákres hrobu moravského bojovníka s osobní výbavou a mečem v lokalitě Hotařský kopec. Autor: Josef Unger.



Osídlení povodí Harasky v 9. století. Legenda: A – sídliště, B – pohřebiště, C – ojedinělý nález. Pohřebiště Morkůvky-Hotařský kopec označeno jako 9. Autor: Josef Unger.

nůž, ostruhy s kováním, břitva a také ocílka na rozdělávání ohně. Jak uvádí prof. Unger: *„Meč byl nikoli běžnou zbraní, protože z 9. století jej známe jen z několika desítek hrobů – a to především na velkomoravských centrech – jako byla hradiska u Mikulčic, na Pohansku u Břeclavi a Starého Města u Uherského Hradiště. Běžnější zbraní byla tehdy sekera...“* Nález z hranic katastrů Boleradic a Morkůvek se tak zařazuje po bok pohřebiště z Randle, a spolu s dalšími osídleními a nálezy v lokalitě dokládají, že v 9. století sídlilo kolem toku Harasky několik podobných rodin, které byly s velkou pravděpodobností ve vzájemném kontaktu a také ve spojení s velkomoravskými mocenskými centry např. v Mikulčicích.

Tesák z hradu

V našem dalším putování za chladnými zbraněmi se přesuneme znovu přímo do Boleradic, a to o několik set let později. Po většinu 15. století byla naše obec, v té době na rozdíl od předchozích zmíněných epoch již prokazatelně známá pod názvem blízkým jejímu dnešnímu jménu, v držení šlechticů z rodu pánů z Kunštátu a jedno z jejích center v té době představoval objekt hradu v dnešní lokalitě Paseky. Právě tam bylo v minulosti nalezeno mnoho středověkých artefaktů, militarií i předmětů běžné denní potřeby, jak dokládá stará literatura: *„části krásných starobylých kachlů, železné hroty šípů, podkovy, udidla, meče, ostruhy, kroužky, železné, pěkně pracované lžíce a úlomky nádob ...“*



Celkový pohled a detail rukojeti tesáku z boleradického hradu Autor: Petr Žákovský

Z těchto se dochovalo jen velmi málo, ovšem do našeho dnešního tematického zaměření dobře zapadá



Kovářské značky na tesáku z boleradického hradu. Autor: Petr Žákovský.

nález asi půlmetrového tesáku, dříve nesprávně nazývaného jako „meč“. Jedná se velmi kvalitní výrobek s částečným podílem oceli jak ve hřbetu, tak v ostří. Tesák z boleradského hradu je též opatřený dvěma kovářskými značkami říšského jablka, v dané době často používanými nožíři a mečíři po celé Evropě. Náš tesák lze typologicky zařadit mezi zbraně hojně užívané ve střední Evropě v průběhu 15. století. Několik podobných tesáků bylo též nalezeno nedaleko odsud, v lokalitě Stará hora v Horních Bojanovicích.

Za laskavý souhlas s použitím fotografií a zákresů zdvořile děkuji prof. Josefu Ungerovi, dr. Petru Žákovskému, za užitečné poznámky Mgr. Zdeňku Omelkovi.

Literatura a zdroje:

- ČERVINKA, Inocenc Ladislav: Morava za pravěku. Brno 1902.
- FURMÁNEK, V. 1973: Bronzová industrie středodunajské mohylové kultury na Moravě, Slovenská Archeológia XXI/1, 25–145.
- MAKOWSKY, Alexander 1896: Beiträge zur Urgeschichte Mährens. Mittheilungen der Anthropologischen Gesellschaft in Wien XXVI, s. 87–92.
- https://www.tmbrno.cz/akce/evropsky-mec/
- POULÍK, Josef: Staroslovanské pohřebiště v Boleradicích, nálezová zpráva, 1942
- Naučná stezka Paseky - Stanoviště 4b
- UNGER, Josef: Kdo jsi byl, muži, z hrobu číslo 2 na pohřebišti v Morkůvkách-Hotařském kopci? Archeologicko-antropologická studie, 2006
- ŽÁKOVSKÝ, Petr: Středověká militaria z boleradického hradu. In: Boleradický hrad Ed.: Josef Unger, 2015

Antonín Vejvančický



Od 15. dubna do 15. listopadu 2026 můžete v Technickém muzeu v Brně – Králově Poli shlédnout výstavu Evropský meč. Na úplném počátku expozice je k vidění originál bronzového meče z 15.– 14. stol. př. n. l. nalezený v Boleradicích. Bližší informaci naleznete na www.tmbrno.cz/akce/evropsky-mec .

Little Stars 2026

Zveme vás na mezinárodní kulturně-vinařský festival **Little Stars 2026**, který se uskuteční v areálu vinných sklepů Tihelňa dne 18. 7. 2026.

V rámci vstupného budete moci ochutnat vína od 20 českých, moravských i zahraničních vinařů. O kulturní doprovod se postará několik hudebních těles. Hlavním hostem festivalu bude kapela Gentlemen's Club, jejíž koncert začne kolem 19:30.

Už v pátek večer vás zveme na diskotéku s DJ Unveiled. Nevšední jídlo, výborné víno i pivo budou připraveny již od pátku.

Vstupné:

- Pátek: zdarma
- Sobota: 600 Kč

(pro občany Boleradic poloviční vstupné 300 Kč)







Jarní měsíce plné zážitků v Mateřské škole Boleradice

Jarní období bylo v naší mateřské škole plné zajímavých aktivit, nových poznatků, společných zážitků i tradičních akcí, které dětem zpestřily každý den.

Začátek jara rozzářil oblíbený karneval ve třídě Berušek. Třída se proměnila v pestrý svět princezen, superhrdinů, zvířátek a pohádkových bytostí. Děti si užily soutěže, hry, přehlídku masek i veselou diskotéku. Za svou účast a nadšení si všechny odnesly zasloužený diplom.

V březnu navštívilo naši školku mobilní planetárium. Děti ze tříd Berušek a Včeliček se zábavnou formou seznámily s tajemstvím vesmíru, poznávaly planety, hvězdy i souhvězdí a prostřednictvím pohádkového příběhu se alespoň na chvíli vydaly na dobrodružnou cestu mezi hvězdami.

Ve třídě Včeliček jsme si povídali o lidských smyslech, zdraví a ochraně před bacily. S příchodem jara děti osázely truhlíky jarními květinami, zasely osení a společně se zapojily do úklidu školní zahrady. Během vycházek pozorovaly probouzející se přírodu, poznávaly jarní květiny a naslouchaly ptačímu zpěvu.

K tradičním jarním zvykům patřilo také vynášení Moreny. Děti z Berušek společně s paní učitelkou vyrobily Morenu z přírodních materiálů a při vycházce ji slavnostně pustily po vodě v potůčku. Básničkou a písní „Haló, haló, voláme jaro“ se symbolicky rozloučily se zimou a přivítaly nové roční období.

V dubnu navštívily Včeličky CVČ Pavučina. Děti se zde dozvěděly mnoho zajímavostí o ovečkách, mohly si je nakrmit a v tvořivé dílně si z ovčího rouna vyrobily srdíčko pro maminky. Nechybělo ani dovádění na venkovních herních prvcích.

Duben jsme věnovali také poznávání domácích a hospodářských zvířat. Děti si do školky přinesly fotografie svých mazlíčků a některé dokonce představily své želvičky, morčata, králíčka nebo štěňátko přímo ve třídě. Při příležitosti Dne Země jsme si připomněli význam ochrany životního prostředí a společně s Beruškami jsme pomáhali uklízet odpadky v okolní přírodě. Konec měsíce pak patřil oblíbenému pálení čarodějnic, během kterého děti létaly na košťatech, míchaly kouzelné lektvary a užily si veselý čarodějnický rej.

Květen se nesl ve znamení rodiny, domova a poznávání světa kolem nás. Povídali jsme si o maminkách, rodině, místě, kde žijeme, i o krásách naší vlasti. Velkým zážitkem byla návštěva u pana Kabely, vedoucího včelařského kroužku. Děti si prohlédly výukový úl, seznámily se s prací včelaře a některé si dokonce vyzkoušely včelařskou kombinézu.

Berušky si během května užily tematický Týden na Divokém západě a následně i barevný týden zaměřený na poznávání a objevování světa barev.

Závěr školního roku patřil Kovbojskému dni rodin. Děti si připravily pro rodiče kovbojský taneček a občerstvení. Školní zahrada se proměnila v kovbojské městečko plné her a úkolů. Příjemné odpoledne završilo společné opékání špekáčků.

S blížícími se prázdninami jsme se vydali také na školní výlety. Berušky cestovaly autobusem do Těšan, zatímco Včeličky si užily procházku lesem na Ovčí terasy. Děti ze Včeliček také navštívily Dopravní hřiště v Hustopečích, kde si vyzkoušely jízdu na kole podle dopravních značek a semaforů a procvičily si zásady bezpečného chování v silničním provozu. Domů si děti odnesly mnoho krásných zážitků, na které budou ještě dlouho vzpomínat.

Přejeme všem dětem i jejich rodinám krásné léto plné sluníčka, odpočinku a společných chvil.

Kolektiv učitelek MŠ



Základní škola

Jaro v naší škole: měsíce plné objevů, talentu a společných zážitků



S příchodem jara se naše škola opět proměnila v místo plné objevování, tvořivosti, radosti i nových zkušeností. Uplynulé měsíce byly bohaté na vzdělávací, kulturní i sportovní akce, které obohatily každodenní školní život a přinesly dětem řadu nezapomenutelných zážitků.

V březnu zavítalo do školy mobilní planetárium, které žákům nabídlo jedinečnou možnost nahlédnout do tajemství vesmíru. Starší žáci se vydali na fascinující cestu programem Neuvěřitelný vesmír, zatímco mladší děti zhlédly animovaný film 3-2-1 Start!, jenž poutavou a hravou formou přibližuje svět vědy, vesmíru i význam odvahy a vytrvalosti.

Duben patřil mimo jiné tradiční soutěži **Školáci mají talent**, během níž mohli žáci představit své schopnosti v mnoha různých oblastech – od výtvarného umění přes sport, tanec a zpěv až po kouzelnická vystoupení či hru na hudební nástroje. Soutěž znovu ukázala, kolik nadaných, šikovných a odvážných dětí naši školu navštěvuje. Vystoupit před publikem vyžaduje značnou dávku odvahy, a proto si uznání zaslouží každý soutěžící bez rozdílu.

Velmi příjemnou tradicí se stal také **Pohádkový večer s Andersenem**, který proměnil školní prostory v kouzelný svět příběhů, fantazie a dětské představivosti. Děti si přinesly své oblíbené polštářky a plyšové kamarády a společně se ponořily do světa pohádek. Zazněly příběhy Zlatovlásky, Dlouhého, Širokého a Bystrozrakého, šmoulí dobrodružství i oblíbená pohádka Kouzelná Beruška a Černý kocour. Každou z nich doprovázely zábavné úkoly, hry a drobné odměny. Příjemná atmosféra nám připomněla, jak důležité je rozvíjet dětskou fantazii, podporovat vztah ke knihám a vytvářet společné zážitky.

V rámci projektových barevných dnů proběhl tematický den **Máme rádi zvířata**, který zářil zelenou barvou. Škola doslova rozkvetla zelenými odstíny a nadšením dětí, které se do projektu s chutí zapojily. Závěr dne patřil oslavě Dne Země. Žáci se vydali do ulic Boleradic a pomohli s úklidem okolí školy i veřejných prostranství. Praktickou formou si tak připomněli, že péče o životní prostředí je odpovědností každého z nás.

Důležitým okamžikem bylo také připomenutí výročí osvobození Boleradic a ukončení druhé světové války. Ve spolupráci s Mgr. Pavlem Kabelou a Klubem vojenské historie Hodonín se žáci seznámili s významnými historickými událostmi, které formovaly život naší obce i celé země. Program přispěl k rozvoji historického povědomí a úcty k těm, kteří bojovali za svobodu.

Významnou součástí jarních aktivit byla recitační soutěž, která završila celoroční práci v oblasti čtenářské gramotnosti. Školní kolo se neslo v duchu poezie, emocí a krásného slova. Žáci předvedli pečlivě připravené přednesy a porota měla nelehký úkol vybrat nejlepší z řady kvalitních výkonů. Potěšilo nás, že někteří soutěžící překvapili i vlastní autorskou tvorbou a mimořádně působivým přednesem.

Vítězové jednotlivých kategorií:

Kategorie 0 (1. třída):
1. místo – Jana Novotňáková
2. místo – Eliana Korábová
3. místo – Lukáš Chaloupka

Kategorie 1 (2. + 3. třída):
1. místo – Laura Šimberová
2. místo – Karolína Šlancarová,
3. místo – Antonín Coufal, Karolína Nevídalová

Kategorie 2 (4. + 5. třída):
1. místo – Barbora Havránková
2. místo – Štěpánka Hrabcová
3. místo – Eva Vejvančická, Žaneta Barková

Cena poroty: Mikuláš Omasta, Adélka Vašíčková, Barbora Formanová, Nella Sasínková

Úspěšní recitátoři následně reprezentovali školu v oblastní soutěži **Boleradický džbánek**, kde se utkali s žáky okolních škol. Velkého úspěchu dosáhla Barbora Havránková, která ve své kategorii získala 1. místo s básní Trampoty s roboty.

Krásného výsledku dosáhla také 2. třída, která v kategorii skupinových vystoupení obsadila 3. místo s pohádkou O Koblížkovi. Všem soutěžícím srdečně gratulujeme a děkujeme za vzornou reprezentaci školy.

Děkujeme všem sponzorům za finanční i hmotnou podporu naší základní školy na recitačně-dramatické soutěži Boleradický džbánek. Díky jejich příspěvkům jsme mohli pořídit velmi pěkné ceny pro vítěze a vytvořit důstojné zázemí celé akce.

SPONZOŘI – BOLERADICKÝ DŽBÁNEK 5. 5. 2026:
MĚSTYS Boleradice
MĚSTO Hustopeče
PROGASTRO GTE s.r.o. Hustopeče
Jaroslav Kostera, J.K.FOOD s.r.o.
TEKOO spol. s r.o. Uherský Brod
Řeznictví JABOR Borkovany
ALIMPEX food a.s. Brno
JEDNOTA Mikulov
ZEČI spol. s r.o. Boleradice
Elis Textil Servis s.r.o. Velké Pavlovice
BLANÁŘ NÁBYTEK a.s. Brumovice
Květiny Vystoupilová Boleradice
AGROTEC a.s. Hustopeče
AD Group

Květen přinesl krásný kulturní zážitek v podobě vystoupení tanečního oboru ZUŠ Klobouky u Brna. Mladí tanečníci představili pestrou škálu tanečních stylů od klasického baletu až po moderní a scénický tanec.



Jejich vystoupení bylo důkazem talentu, píle a radosti z pohybu.

Nezapomněli jsme ani na sport. Nejlepší plavci ze třetí třídy reprezentovali školu na plaveckých závodech v Hustopečích. V silné konkurenci desítek závodníků si vedli velmi statečně a získali cenné zkušenosti. Zvláště děvčata dosáhla výborných výsledků, když obsadila 18. a 19. místo mezi 56 závodnicemi.

Cenné zkušenosti si odnesli také žáci čtvrté třídy z dopravní soutěže v Hustopečích. Soutěž prověřila jejich znalosti pravidel silničního provozu, zdravovědy, jízdy zručnosti i schopnosti týmové spolupráce. Přestože postup do vyššího kola tentokrát nevyšel, děti si zaslouží pochvalu za zodpovědný přístup a vzornou reprezentaci školy.



Nedílnou součástí života školy je také školní družina, která dětem nabízí pestrou škálu aktivit. Kromě společenských her, stavebnic a didaktických činností mohou navštěvovat kroužek Zpívánky, sportovní hry, keramiku či oblíbený včelařský kroužek Svazenka.

Do konce školního roku nás ještě čeká tradiční den na letišti, školní výlet do Zoologické zahrady Brno a závěrečné odpoledne našich páťáků. Poté se již všichni budeme těšit na zasloužené letní prázdniny.

Dovolte mi na závěr poděkovat zřizovateli školy, členům školské rady, rodičům, pedagogům, vychovatelům, asistentům pedagoga i provozním zaměstnancům za jejich každodenní práci, podporu a spolupráci. Jen díky společnému úsilí můžeme vytvářet prostředí, ve kterém se děti cítí bezpečně, spokojeně a mohou rozvíjet svůj talent i osobnost.

Všem žákům, rodičům a občanům Boleradic přeji krásné léto, příjemnou dovolenou a mnoho slunečných dnů. Těšíme se na setkání v novém školním roce 2026/2027, kdy mezi námi přivítáme nové prvňáčky.

Mgr. Miroslava Fišerová, MBA
ředitelka školy

Včelařský kroužek Svazenka

Zlatá včela:
V sobotu 11. 4. se uskutečnilo oblastní kolo soutěže Zlatá včela pro včelařské kroužky Jihomoravského kraje ve Slavkově u Brna.

Za Boleradice soutěžili tito žáci – Toník Coufal, Roman Třeštík, Štěpánka Hrabcová (za mladší žáky) a Vanesa Kabelová (za starší žáky). Celkem se soutěže zúčastnilo 95 žáků z 13 kroužků. Naši se jeli seznámit s atmosférou, užít si akce a získat zkušenosti. Vedli si velmi dobře v pomůckách, botanice a v praxi. V pořadí se umístili na středních příčkách.

Po dopoledním soutěžení a vydatném obědě jsme navštívili slavkovský zámek a prohlédli si zámecké komnaty.

Na památku si všichni odvezli spokojenost na duši, účastnický diplom a upomínkové předměty.



Činnost kroužku:
Na jaře je na včelnici plno práce. Většinu schůzek jsme strávili tam. Prohlíželi jsme a kontrolovali úly, čistili podložky a vyřezávali stavební rámky. Už se všichni těší na medobraní – vytáčení medu. Doufáme, že nás včeličky mile překvapí.



Zájezd včelařů:
V neděli 17. 5. se uskutečnil včelařský zájezd do Nasavrk – včelařského učiliště u Pardubic. Včelaři z Kloboucka navštívili toto školící zařízení a prohlédli si učebny, včelnici a arboretum a další zařízení a provozovny. Vyslechli jsme si přednášku o včelí pastvě a názornou ukázku chovu včelích matek. Za Boleradice zúčastnil pan R. Nádeníček, Fr. Koráb, Pavel a Vanesa Kabelovi. Bylo to velmi poučné a inspirativní pro další práci včelaře.

Školení a přednáška:
V sobotu 23. 5. se uskutečnilo školení a přednáška ke Dni včel v Divákách, v Muzeu Bří. Mrštíků. Této akce se zúčastnil vedoucí kroužku pan P. Kabela.

Pan Strouhal, učitel včelařství, zajímavě seznámil přítomné s včelařením Mrštíků a jejich odkazem pro další generace, o přístupu k přírodě a naší krajině a o chovu včelích matek. Akce se těšila hojné účasti včelařů z okolí.





Exkurze MŠ:
Ve středu 20. května byl SVĚTOVÝ DEN VČEL. A tak právě proto proběhla exkurze a návštěva mateřské školky na včelnici. Školáčci si rozšířili informace o životě včel, vyzkoušeli si včelařské kombinézy a prohlédli prosklený úl.



Exkurze a výlet do muzea v Divákách :
V pondělí 8. června jsme s kroužkem navštívili muzeum v Divákách na výukový program Za tajemstvím včel Viléma Mrštíka.

Zde jsme se dozvěděli něco o rodině Mrštíků, o jejich činnosti, „učitelování“, divadelnictví a psaní i vztahu k Boleradicím. Především však o jejich včelaření.

Děti plnily pracovní list o včelařských pomůckách, seznámily se se zdobením úlů v té době, vyzkoušely si polychronii na překližku i pečení oplatků a slazení různými druhy



medu (tradice ve vánoční době). Už ví, co je to Amerikán – druh úlu, který propagoval a vylepšil Vilém Mrštík. Všichni si akci užili a byli spokojení. A to mě těší.

Vedoucí kroužku Pavel Kabela

Zahrádkáři informují

Jaro je v plném proudu, zahrádkáři mají plno práce. Seje se, sází, přesazuje, zalévá a zahrádkář zírá. V létě, v době veder to bude jiné, úmorné a budeme odpočívat ve stínu.

Zájezd:
8. května se uskutečnil zájezd do Kroměříže na Floriu, jarní etapu zahradnické prodejní výstavy. Milovníci přírody, květin a rostlin všeho druhu si přišli na své. Bylo zde vše pro zahradu, dům a chalupu. Nádherná byla květinová expozice Rozkvetlé světadíly v hale A. Každý kontinent se představil svojí typickou flórou, krajinou a krásou květin.

Nechyběl ani bohatý kulturní program – vystoupení zpěváka a baviče Franty Uhra z Lanžhota a skupiny Brontosaurus revital. Byl to příjemně strávený sváteční den v pestré záři květin. Účastníci si nakoupili co potřebovali do své zahrádky a spokojeně se vrátili do Boleradického údolí.

Květinová výzdoba:
Opět jsme provedli květinovou výzdobu mostu u hasičky. Truhlíky rozkvetly barevnými muškáty a rozjasnily a oživily fádní most. Rozpis služeb zajistí pravidelnou údržbu, naše členky jsou šikovné a zvládnou to. A tak jsme přispěli ke





zkrášlení středu naší obce pro radost všech občanů.

Den zahrádkářů:
9. června se připomíná Den zahrádkářů, při příležitosti schválení Zahrádkářského zákona. Tento den jsme prožili v krásné boleradické přírodě vycházkou ke stromu jabloně Spartan, který jsme v rámci akce Letorostu vysadili v aleji na cestě k „Nikitěnkovi“ a jsme jeho patronem. Vycházku jsme si zpříjemnili „piknikem“ a přátelským posezením.

Přeji všem radost ze zahrádek a především zdraví.

Za výbor předseda Pavel Kabela

Letorost

Letorost informuje

Slavnost v parčíku

Poslední květnovou neděli se v novém parčíku na konci Pastýřské ulice uskutečnilo slavnostní otevření, které jsme si společně s vámi všemi opravdu užili. Náš spolek tímto okamžikem symbolicky završil další z projektů, který vznikal s myšlenkou vytvořit příjemné místo pro setkávání, odpočinek i drobné sousedské akce. Dorazily desítky lidí všech generací a hned od začátku byla cítit pohodová, přátelská atmosféra, která k podobným setkáním v naší obci patří.





Otevření parčíku proběhlo jako společné setkání, kde se lidé mohli v klidu potkat, posedět a užít si nový prostor. K dispozici bylo drobné občerstvení, opékaly se špekáčky a celé odpoledne se neslo v příjemném sousedském duchu.

V samotném parčíku a nejbližším okolí je vysazeno množství keřů a několik ovocných stromů, které časem nabídnou nejen stín, ale i drobnou úrodu. Prostor doplňují lavičky, ohniště s posezením a také dvě informační a herní tabule. První z nich je „zvukové pexeso“, které potěší hlavně děti, ty mohou hravou formou poznávat místní zvířata a rostliny a díky QR kódům se dozvědět i další zajímavosti.

Druhá tabule je věnovaná včelám a včelařství a z druhé strany nabízí unikátní letecký snímek Boleradic z roku 1938, který celý prostor krásně propojuje s historií obce.

Velkou radost máme i z ohniště, které je volně k dispozici všem návštěvníkům. Jen bychom chtěli připomenout, že je důležité používat ho s respektem, ideálně si přinést vlastní dřevo nebo brikety a po skončení vždy vše pečlivě uklidit a uhasit. Je to místo pro všechny, a tak si zaslouží naši společnou péči.

Na závěr patří velké poděkování všem, kteří se na vzniku parčíku podíleli. Především rodině Havránků za pomoc s tabulemi a posezením, včelařskému kroužku Svazenka za pomoc při výsadbě rostlin, všem dalším brigádníkům, vedení obce a také Nadaci VIA za finanční podporu celého projektu. Bez této společné energie by parčík nevznikl v takové podobě, v jaké ho dnes máme. Těšíme se, že se parčík bude dále postupně zvelebovat a růst.

Rádi bychom také poděkovali našim stálým pomocníkům, panu Chalupovi a panu Colledani, kteří nám každoročně na jaře pomáhají s kontrolou a jarním řezem vysazených stromů. Děkujeme!

Jiří Víteček





Divadelní spolek

Divadelní jaro v Boleradicích nabídlo premiéru, přehlídku i silné příběhy

Od dubna do začátku června žilo Divadlo Boleradice opět bohatým kulturním programem. Diváci mohli navštívit novou domácí inscenaci, tradiční přehlídku ochotnického divadla i řadu hostujících představení pro dospělé i dětské diváky.

Jarní sezónu pomyslně zahájila premiéra Čapkova Loupežníka v režii Ivy Kahounové, která navázala na dlouholetou tradici kvalitních domácích inscenací. Poetický příběh o střetu mládí a stáří, lásce, svobodě a hledání životního smyslu měl premiéru na konci března a během dubna a května se dočkal několika repríz před zaplněným hledištěm.

Duben však patřil především tradičnímu Mrštíkovu divadelnímu jaru, které se v Boleradicích uskutečnilo od 15. do 19. dubna. Do obce zavítaly ochotnické divadelní soubory z různých koutů jihomoravského kraje a návštěvníci měli možnost během několika dnů zhlédnout komedie, muzikál i dramatické příběhy či pohádku. Přehlídka opět potvrdila své významné postavení mezi ochotnickými divadelními akcemi a nabídla nejen kvalitní představení, ale také prostor pro setkávání divadelníků a diváků, a to nejen z jihu Moravy. Přijela nás navštívit například divadelní delegace z Vysokého nad Jizerou. Na tamní národní přehlídku Krakonošův divadelní podzim porota nakonec posílá Divadlo STODOLA Blažovice a jejich představení M*A*S*H. Dále do programu přehlídky doporučila představení Taková normální rodinka od spolku Amadis Popůvky a od Spojených farností Zbraslav muzikál Jesus Christ Supermlád.



Náš spolek byl na přehlídkách také úspěšný. Představení Romeo, Julie a tma, v režii Juraje Hádera, získalo nominaci na Krakonošův divadelní podzim, a to z Třešťského divadelního jara. Stejné představení vyrazí na konci června na divadelní PIKNIK MOST 2026. Na tuto přehlídku ho nominovala porota na divadelní přehlídce v Dačicích. Také Loupežník vyjel z kůží na trh a z postupové přehlídky v Němčicích přivezl nemálo ocenění.

Poslední květnový víkend patřil studentské energii a humoru. Soubor Vlastenecká omladina Vídeň uvedl známou prvorepublikovou komedii Škola základ života, která s nadsázkou připomněla školní léta, profesorský sbor i studentské lumpárny. Díky nadčasovému humoru a oblíbenému příběhu se představení setkalo s velkým zájmem publika. Vyprodáno bylo hned dvakrát.

Jarní sezóna tak znovu ukázala, že Divadlo Boleradice zůstává významným kulturním centrem regionu. Nabízí prostor domácím tvůrcům, hostujícím souborům i mladé generaci divadelníků a dokáže oslovit publikum od nejmenších diváků až po milovníky náročnějších dramatických titulů. Díky pestrému programu, obětavé práci členů spolku a věrné podpoře městyse Boleradice a návštěvníků zůstává divadlo živým místem setkávání a kultury v našem kraji.

Eliška Svobodová



Fotbalový turnaj přípravek

V neděli 10. května se v Boleradicích uskutečnil fotbalový turnaj přípravek, který přinesl krásné sportovní zážitky dětem, trenérům i rodičům. Turnaje se zúčastnilo celkem 26 týmů ve třech věkových kategoriích – v kategorii U7 nastoupilo 13 týmů, v kategorii U9 šest týmů a v kategorii U11 sedm týmů.

Po celý den byly k vidění bojovné výkony, spousta krásných akcí, radost z fotbalu i zdravá soutěživost. Všechny děti předvedly velké nasazení, odhodlání a ukázaly, že je fotbal skutečně baví. Domácí Sportovní Klub poskládal v kategorii U7 dvě mužstva. Naši kluci i holky dokázali vyhrát všechny své zápasy s výjimkou jediné remízy, za což si zaslouží velkou pochvalu. Svými výkony, bojovností a týmovým duchem dělali radost nejen trenérům, ale i všem přítomným fanouškům.

Turnaj proběhl ve výborné atmosféře. O občerstvení bylo po celý den dobře postaráno a své udělalo také počasí, které vyšlo doslova na jedničku. Slunečné počasí přispělo k pohodové náladě a umožnilo všem naplno si užít sportovní svátek mládežnického fotbalu.

Velkou pochvalu si zaslouží také hrací plocha, která byla perfektně připravená a po celý den ve výborné kondici. Mnoho hostujících trenérů, rodičů i fanoušků ocenilo kvalitu hřiště a jeho skvělý stav. Právě kvalitní zázemí a dobře připravený areál významně přispěly k hladkému průběhu celého turnaje a vytvořily důstojné podmínky pro všechny účastníky.

Děti si z turnaje odnesly nejen sportovní úspěchy, ale především spoustu nových zkušeností, kamarádství a nezapomenutelných zážitků. Každý zápas jim přinesl nové poznatky a možnost dále rozvíjet své fotbalové dovednosti. Radost ze hry, fair play a společně strávený čas byly tím nejcennějším, co si mladí fotbalisté z Boleradic i ostatních klubů odvezli domů.

Podle předběžných plánů by se další turnaj měl uskutečnit ještě letos během podzimní části soutěže. Již nyní se všichni těší na další setkání, nové sportovní souboje a příležitost poměřit své síly s dalšími týmy.

Na závěr patří velké poděkování všem, kteří se na organizaci a průběhu turnaje podíleli. Zvláštní poděkování si zaslouží rodiče našich fotbalistů, kteří ochotně pomáhali s přípravou areálu, organizací turnaje, občerstvením i zajištěním celého zázemí. Jejich obětavost, nasazení a ochota věnovat svůj čas byly jedním z hlavních důvodů, proč se celá akce mohla uskutečnit na tak vysoké úrovni.

Děkujeme také všem dětem za jejich bojovnost, radost ze hry a vzornou reprezentaci Boleradic. Poděkování patří fanouškům za vytvoření skvělé atmosféry, trenérům za jejich práci a všem partnerům, sponzorům a dobrovolníkům za podporu. Díky společnému úsilí všech zúčastněných se turnaj v Boleradicích vydařil a stal se krásným sportovním dnem, na který budou děti i dospělí ještě dlouho vzpomínat.

S přáním dobré nálady
Tomáš Šlancar

(pozn. red. – celkový pohled na dění na hřišti najdete na zadní obálce)



Tabulka – fotbal muži

Břeclav › 2025 A2A – 9. liga dospělí

Rk.	Družstvo	Zápasy	+	o	–	Skóre	Body
1.	TJ Sokol Šitbořice	26	18	3	5	84:39	57
2.	Bavory / Mikulov B	26	16	4	6	70:34	52
3.	**SK Boleradice 1935**	**26**	**16**	**1**	**9**	**54:31**	**49**
4.	TJ Sokol Brumovice	26	14	2	10	75:49	44
5.	Týnec / Hrušky	26	12	6	8	61:44	42
6.	TJ Dynamo Drnholec	26	12	4	10	49:43	40
7.	TJ Sokol Strachotín	26	12	4	10	67:61	40
8.	TJ Sokol Starovice	26	11	6	9	58:43	39
9.	TJ Velké Bílovice B	26	12	2	12	57:77	38
10.	TJ Sokol Pouzdřany	26	7	1	13	51:58	37
11.	TJ Sokol Lanžhot B	26	6	3	16	47:81	24
12.	TJ Sokol Popice	26	5	4	16	35:53	22
13.	TJ Slavoj Podivín	26	5	5	16	32:81	20
14.	Sokol Dolní Dunajovice	26	3	3	18	26:72	18

SK Boleradice 1935

SK Boleradice 1935 se povedl husarský kousek. Po podzimní části sezony mělo naše mužstvo pouhých 12 bodů a zařadilo se na 12. místo tabulky. Mysleli jsme spíš na boj o záchranu než na nějaké větší oslavy. Ani nejvěrnější fanoušky, ale nenapadlo, co se bude dít na jaře.

V jarní části se týmu podařilo získat 37 bodů se skóre 35:5, přičemž na domácí půdě mužstvo nedostalo jedinou branku, což je unikát. Další unikát je i to, že naše mužstvo se může pochlubit nejmenším počtem obdržených branek v soutěži, což svědčí o výborné práci v defenzivě našeho mužstva. Za obrovský úspěch lze považovat, že tým se nedočkal na jaře jediné porážky a tak nejhorším jarním výsledkem byla remíza s lídrem tabulky v Šitbořicích. Pokud započteme poslední podzimní vítězné kolo, jde o šňůru 14 neprohraných soutěžních zápasů v řadě.

Tato parádní série se tak zařadí mezi historické počiny mužstva klubu, protože takové výsledky ani ti nejzkušenější fanoušci a funkcionáři dlouho nepamatují. Úspěchu si cenímе o to víc, že se odehrál po postupu z nižší soutěže a jedná se tedy o první sezónu současného týmu v této lize.

Při porovnání s podzimem, kdy část mančaftu trápila zranění, je vidět velký rozdíl v náladě týmu. Mužstvo posílilo, začalo se dařit a hráči proměňovali šance, na což jsme všichni dlouho čekali.

„Byli bychom rádi, kdyby všichni naši hráči pokračovali a neměli chuť přestoupit do jiného klubu nebo snad neuvažovali o konci své kariéry. Hráčů není nikdy dost! Kor, když se někteří rozehráli ne na 100 % ale na 110 % a začalo je to včil bavit.“

Na tomto triumfu se ale nepodílí jenom hráči – velké poděkování patří také všem z realizačnímu týmu, funkcionářům a sponzorům. Naší chloubou je výborně připravená hrací plocha a zázemí, které nám závidí nejeden ze soupeřů. V neposlední řadě děkujeme i fanouškům, kteří nás navštěvovali v hojném počtu. Mějte hezké prázdniny a uvidíme se zase v srpnu, kdy odstartuje nový soutěžní ročník 9. ligy.

Za SK Boleradice 1935
Jan Stehlík



Kalendář akcí

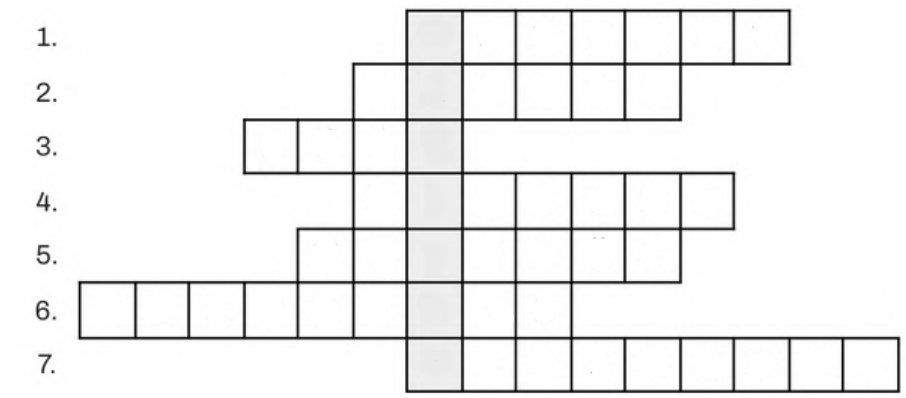
26.–28. června	**Jánské hody**	Krojovaná mládež
11. července	**Metlecup**	Tým Metlecup
18. července	**Little stars**	Tým Little stars
8. srpna	**Kósavá deka**	Vinařství Vystoupil
15. srpna	**Létáme pro Vás**	LMK Boleradice
29. srpna	**Oslava 130 let založení sboru**	SDH Boleradice
5. září	**Otevřené sklepy Tihelňa**	Vinařský spolek
4. října	**Létání s draky**	OS Nedánov



Polehrátky

Na prázdniny

Vylušti tajenku



1. Jméno ulice (od kruháče směr k rybníku)
2. Jaké hody se konají koncem června
3. Co visí na východní zdi kostela?
4. Jak se říká místu kde jsou vinné sklepy (u hřbitova)?
5. Bratři kteří na nás shlíží z Nedánova - Cyril a ???
6. Nedaleké město proslulé mandloněmi
7. Jméno ulice (od divadla nahoru)

PRÁZDNINOVÁ VÝZVA

- Podařilo se ti zachytit ten nejkrásnější západ slunce, táborák, nebo jakýkoliv nezapomenutelný zážitek? Pošli fotku!
- Stalo se ti o prázdninách něco opravdu zajímavého / vtipného / neobvyklého...? Napiš nám o tom krátký příběh!
- Narazil/a jsi při svých prázdninových cestách na něco, čím by stálo za to se pochlubit? Vyfoť to!

Všechny příspěvky i s podpisem můžete posílat na e-mail: polehrad@boleradice.cz.
Ty nejpovedenější zveřejníme v příštím čísle.

130 let
od založení SDH Boleradice

- Výstava historické a novodobé techniky
- Program pro děti
- Ukázky zásahů
- Bohaté občerstvení

29. 8. 2026
park u hasičské zbrojnice
od 14 hodin



JÁNSKÉ HODY BOLERADICE

26.-28.6. 2026

Pátek
18:00 stavění máje
20:00 večerní zábava
(CM sourozenců Osičkových)

Sobota
14:30 průvod od 1.stárky
17:00 Moravská beseda a dětské sólo
20:30 večerní hodová zábava
(DH Lácaranka)

Neděle
14:30 požehnání v kostele
průvod obcí k 1.stárkovi
17:00 tradiční zavádka
20:30 večerní hodová zábava
(DH Lácaranka)



VSTUPNÉ: **150 KČ**
CELODENNÍ: **250 KČ**

PŘESPOLNÍ CHASY
VÍTÁNY

ZVEDNEŠ SI HO?

nejcennější pohár na světě

metlecup boleradice

11.7. 2026
save the date!

registrace tu
nabihej na
WWW.METLE-CUP.CZ
checkuj insta
#METLECUPBOLERADICE

NADUPANÁ AFTERKA s P&M DJs

SPONZOŘI TURNAJE
Omasta vinařství
Bubeliny BARBER SHOP
JRS real



COUNTRY – BLUEGRASS V TIHELNI

SOBOTA 8.8.2026 od 17,00 hodin

AREÁL VINNÝCH SKLEPŮ TIHELNA

V BOLERADICÍCH

VÍNO, PIVO, MÍCHANÉ DRINKY, NEALKO, KÁVA

DOBROTY Z UDÍRNY A NĚCO SLADKÉHO

Info: facebook Petr Vystoupil

instagram: vinarstvi_vystoupil

www.vinarstvi-vystoupil.cz

tel: 739 028 403

LITTLE STARS

FESTIVAL NATURÁLNÍHO VÍNA, KULTURY A JÍDLA NA OHNI

18.7.2026
TIHELŇA BOLERADICE

KONCERTY
GENTLEMEN'S CLUB
A TRIO MOC PĚKNÁ KAPELKA

KUP SI LUPEN A UŽIJ SI TO S NÁMI

www.littlestars.cz







POLEHRAD
ZPRAVODAJ OBČANŮ BOLERADIC

Vydává ÚM Boleradice, 691 12 Boleradice 401. Za kvalitu odpovídá Redakční rada Polehradu (Pavla Hrabcová, Ing. Martina Novotňáková, Bc. Julie Stehlíková, Dana Veselá, Ing. Jiří Víteček). Zaregistrováno u MK ČR reg. č. E 11762. Články nejsou redakčně upravovány ani kráceny bez souhlasu přispěvatele. Redakce si vyhrazuje právo neuveřejnit příspěvky hrubě urážlivé, neslušné a poškozující dobré mravy. Přispěvatelé odpovídají plně za obsah příspěvků a jazykovou úpravu. Převzaté příspěvky jsou publikovány se souhlasem vydavatele. Příspěvky do Polehradu můžete zaslat na adresu Úřadu městyse Boleradice nebo e-mail polehrad@boleradice.cz.Toto číslo vyšlo 23. června 2026. Uzávěrka příštího čísla je 21. září 2026.

Foto na obálce: Archiv ÚM, Jiří Víteček, Martina Novotňáková.